

KÖZÉP-

DUNA

A KÖZÉP-DUNA-
VÖLGYI VÍZÜGYI
IGAZGATÓSÁG LAPJA

XIX. évfolyam 4. szám

2024. október-december

Árvíz a Közép-Dunán

Kínai delegáció érkezett hazánkba,
a vízügyi együttműködés jegyében

2024. évi őszi felülvizsgálat kiértékelése

Kedves Olvasó!

Igazgató úr az előző számot úgy kezdte, „Szeretem a kihívásokat”. Ezt én is így gondolom, szeretem, mindig is szerettem. Akik közelebbről ismernek, tudják, hogy cirka negyed évszázada versenyszerűen sportolok, erőemelő vagyok, amire mindig is nagyon büszke voltam. Számos hazai és nemzetközi versenyt megjártam, válogatott voltam, rekordokat tartottam és tartok. Világ- és Európa-bajnokságokon értem el szép eredményeket és több alkalommal húzták nekem a csodálatos Himnuszunkat. Ezek a megmérettetések a mai napig is komoly kihívások számomra.

Rengeteg hasonlóságot látok a munkában és a sportban. Mindkét esetben valahonnét indulunk és valahová érkezünk. A közben eltelt időben pedig rengeteg tapasztalattal, tudást szerzünk, még akkor is, ha az elért eredmény nem a legfényesebb. Sportolóként, fiatalon egy csenevész 45 kg-os fiúcskából lettem az évek alatt többszörös, országos, világ-és Európa-bajnok igazgatóságunk dolgozójaként pedig területi felügyelőből főmérnök. Mindkét esetben a kulcs a munkában rejlik, a kemény munkában. Ha mindent megteszünk az edzé-

seken, akkor meg lesz az eredménye. Ez csak akkor valósítható meg, ha saját magunkkal szemben egyértelmű elvárásokat támasztunk, és bár reálisan, mégis ambíciózus célokat állítunk magunk elé. Úgy gondolom, hogy a munkánkat is hasonló szemlélettel kell végeznünk, ügyelve arra, hogy ne túl könnyen elérhető eredményeket tűzzünk ki. Mindenkinek a saját szerepkörében és pozíciójában kell mindent megtennie a célok megvalósítása érdekében. Olyan emberekkel szeretek együtt dolgozni, akikben megvan ez a hozzáállás, nem ijednek meg a kihívásoktól és a munkától.

Őszintén mondom, könnyebb egy világbajnokságra felkészülni, mint főmérnöknek lenni. Ott csak én vagyok és a vasak, csak magamra számíthatok, néha kicsit bízom a kedvezőbb gravitációban (de eddig nem sokat segített), de más nem befolyásolja az eredményemet. Itt viszont csapatban játszunk. Ahogy az idei év is megmutatta csapatmunka és egység nélkül semmit nem tudunk elérni. Ebben a csapatban az az érdekes, hogy minden részegységének megvan a maga helye és egyik sem fontosabb a másiknál. Ugyanolyan fontos szereplő a gátőr, az ügyeletvezető, a szolgálatvezető, a védelemvezető, mindenki. Ami viszont nélkülözhetetlen, hogy a szereplőink hozzáállása a feladatok megoldásához megfelelő legyen. Ha a szükséges tapasztalat, tudás nincs is meg mindenki, de a hozzáállása megvan, akkor jó úton haladunk és komoly kihívásokat tudunk leküzdeni.

Az idei év eseményekben bővelkedett az igazgatóságunk és az ágazat életében. Megküzdöttünk belvízzel, aszályal, árvízzel és vízminőség-védelmi kihívásokkal. Új irányokat jelöltünk ki a „vizet a tájba” gondolat jegyében, mind-

eközben minisztériumi váltás zajlott, és átélhettünk hosszúra nyúlt, sok feszültséget hordozó béremelési folyamatot, amely reméljük, hogy végül kedvező eredménnyel fog zárulni. Azt gondolom, hogy ilyen nehéz körülmények ellenére is egységesek tudtunk maradni.

Amikor bizonyítanunk kellett, akkor tanúbizonyságot tettünk szaktudásunkról, rátermettségünkről és emberségünkről. Véleményem szerint ezek a legfontosabb erényeink, ránk mindig lehet számítani. Ennek okán nagyon remélem, hogy mihamarabb olyan megbecsülést fog élvezni az ágazat és annak minden egyes szereplője, amit megérdemel.

Amikor eltelik egy év, általában visszatekintünk a történetekre, az elmúlt időszakra, szépségeivel, szomorúságaival. Ilyenkor mindig elgondolkodom, mi az, amit más-hogy kellett volna tennem, most is van néhány dolog a fejemben. Úgy gondolom olyan vezető vagyok, aki általában nem utasít, hanem inkább kér, természetesen előfordult, hogy a kérésem nem talált értő fülekre és nem a számomra elfogadható válasz érkezett. Nyilván le kell vonnom a konzekvenciákat, de azt gondolom, hogy a vezetői időszakom első évében nagyobb részt pozitív hozzáállást tapasztaltam. A negatív dolgokon pedig dolgozni kell. Egy dolog viszont biztos, hogy nélkületek nem sikerült volna ezt az évet így végigcsinálni, ezért most szeretnék minden kollégának köszönetet mondani, boldog karácsonyt és nagyon boldog új évet kívánni! Végül engedjétek meg, hogy utolsó gondolatként megemlékezzek elveszített kollégáinkról, mert most az ünnepek alatt a hiányuk még fájóbb.

Órsi János

*műszaki igazgatóhelyettes,
főmérnök*

VÍZTUDOMÁNY

Az Ecsegi-tározó állapotromlásának vizsgálata térinformatikai módszerekkel

A vízügyi szolgálatban egyre nagyobb jelentőséggel bír a drónfelvételek készítése, hiszen nemcsak a vízkárok, legyen az akár minőségi, akár mennyiségi probléma dokumentálására, nyomon követésére szolgáló kiváló módszer, hanem a művek nyilvántartásában, a művekhez kapcsolódó tervezésekben is nagy segítséget nyújtanak. Számptalan keresztező műtárgy van vízfolyásainkon, melyek felmérése aktuális feladat, ehhez hozzátartozik egy naprakész, jó felbontású ortofotó állomány készítése. A Zagyva-Tarna vízgyűjtőért 2023. júniusi nagycsapadékok következtében az önkormányzati tulajdonú és kezelésű Ecsegi-tározó működésbe lépett, azonban az érkező árhullámok a tározó műtárgyaiban kárt okoztak, melyről az eredeti és megrongált állapotot is sikerült drónfelvételekkel rögzítenünk.

Helyszín bemutatása

Ecseg település Nógrád vármegyében fekszik, a település belterületén folyik keresztül a Szu-

ha-patak. A vízfolyáson tározó tervezése és megépítése az áradások következtében vált szükségesé, ugyanis a levonuló nagyvizek többször jelentős károkat okoztak a településen (utoljára 2010-ben). A Szuha-patak a Zagyva jobb parti mellékvize, torkolata a 121+839 fkm-ben van. A patak a Központi-Cserhátban, Kutasó községtől északra ered és Apcnál éri el a befogadót. Lejtői a felsőbb szakasznál viszonylag meredek, a vízgyűjtő nagyobbik része 200-600 m közötti, dombvidéki terület. Tipikus dombvidéki vízfolyásként az év nagy részében kis hozamú, azonban lokális nagycsapadékok vagy hirtelen hóolvadás esetén jelentős árhullámok vonulnak le medrében. Az eredetileg tervezett, nagyobb térfogatú tározót a Szuha-patak teljes alsó szakaszának védelme érdekében tervezték meg, azonban a rendelkezésre álló források miatt, 2014-re egy kisebb tározó épült meg, mely a volumenére tekintettel Ecseg község védelmét szolgálja.

A zöldtározót a Szuha-patak 17+452 kmsz-ben völgyzárógáttal

(1. ábra) és egyesített fenékleürítő árapasztó műtárggyal alakították ki, a vízfolyás elzárási szelvényében a vízgyűjtő terület nagysága 87,8 km². Az eredetileg tervezett 1.261.335 m³-es kapacitással szembe a megépült tározó üzemvízszintjéhez tartozó tározókapacitás 75.849 m³ (a tározó vízmércéjén 382 cm-es vízállásnál – 169,84 mBf), mely $Q_{0,5\%}$ - $Q_{10\%}$ -os valószínűségű vízhozamok esetén a tározó feltöltődésével mindössze csak 40-100 perccel késlelteti a levonuló árhullámot. Az árvízi túlduzasztási vízszint a vízmérce szerinti 582 cm-es vízszint, amely 171,84 mBf és 161.070 m³ tartott vízmennyiséget jelent.

(Forrás: Tározó üzemeltetési szabályzata)

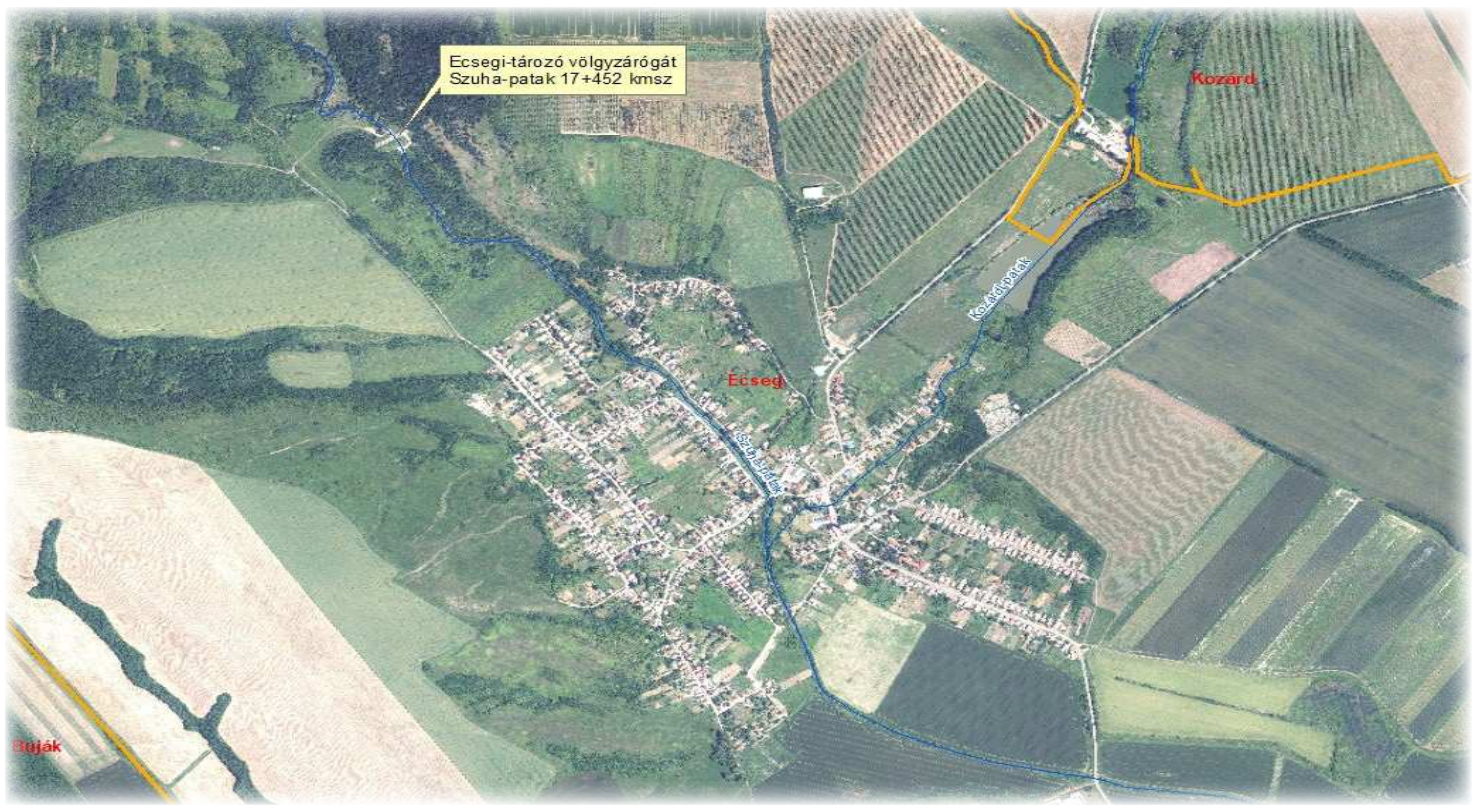
2023. júniusi események

Az első árhullám június 7-én 03:00 órakor tetőzött 464 cm-es vízállással. Mivel a tározóban 382 cm-es vízállásnál üzembe lép az egyesített fenékleürítő és árapasztó műtárgy bukója, látható, hogy az árhullám során mintegy

1. kép: Ecsegi-tározó völgyzáró gát (2022. május)

2. kép: Ecsegi-tározó völgyzáró gát (2023. július)

1. ábra: Ecsegi-tározó, völgyzáró gát a Szuha-pataknál

7 órán át (01:00 és 08:00 óra között) bő 80 cm-es átbukás volt a műtárgyon (2. ábra).

Június 9-én egy, a korábbinál is intenzívebb csapadékhullám érintette a vízgyűjtőt, melynek következtében közel öt óra leforgása alatt gyakorlatilag teljesen megtelt a tározó. A mintegy 8 méteres vízszintemelkedés következtében a felvízi vízállás június 9-én 13:30-kor 578 cm-en tetőzött (LNV), ami mindössze néhány centiméterrel marad el a tározó tervezett árvízi túlduzzasztási szintjétől. A magas vízállás következtében

működésbe lépett a völgyzáró gáton kialakított vészárasztó homlokbukó is. (Forrás: KDVVIZIG Vízügyi és Adattári Osztály)

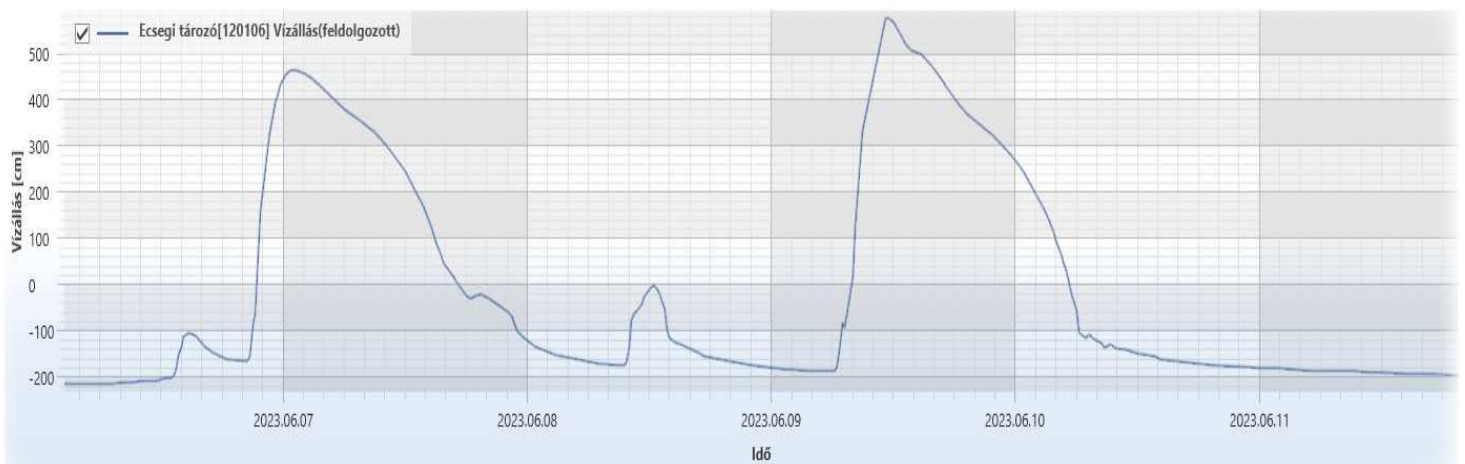
Az események következtében a vészárasztó surrantója megrongálódott és az utófenék burkolata, valamint a csatlakozó földmeder a bal parton, helyenként megcsúszott, beszakadt.

Drónfelvételek készítése és feldolgoása

2022 májusában DJI Mini 2 típusú drónnal az Ecsegi-tározó mű-

tárgyairól készítettünk felvételt, ekkor a tározó még ép állapotban volt, majd a káreseményeket követően, 2023 júliusában újabb drónfelvételeket készítettünk, ezúttal a DJI Phantom 4 Pro drónt használtuk(1-2. kép). A drónfelvételek mellett a georeferálás elősegítésére jól azonosítható kontroll pontokat helyeztünk ki, melyek koordinátáit a helyszínen GNSS RTK műszerrel felvettük. A drónfelvételeket az ArcGIS Drone2Map szoftverével dolgoztuk fel.

2022-ben 52 felvétel, 2023-ban 92 felvétel készült nagy átfedé-

2. ábra: Ecsegi-tározó vízállása, 2023. júniusában

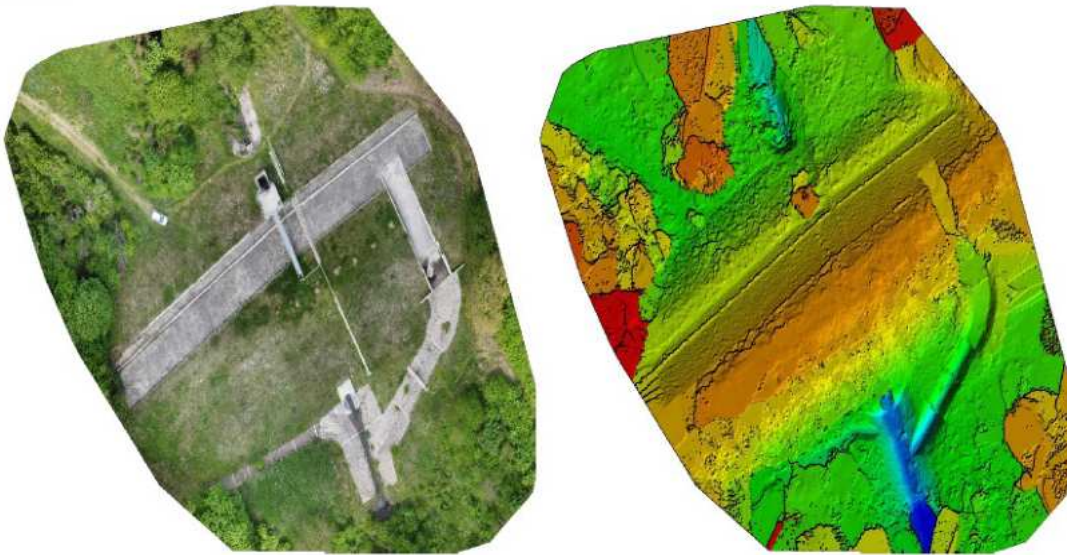

Figure 1: Orthomosaic and the corresponding sparse Digital Surface Model (DSM) before densification.

3. ábra: Ortofotó az Ecsegi-tározóról (Forrás: ESRI Processing report –Drone2Map)

sekkel, kb. 40 m-es magasságból. A feldolgozáshoz mind a készített képek (koordináta rendszer: WGS'84), mind a bemért kontroll pontok koordinátáit (EOV) meg kellett adni, majd egységes koordináta rendszerbe (EOV) rendezni. A 2019-es légifotó állományt is behívtuk, ezen további fix pontokat jelöltünk meg a felvett kontroll pontok mellé. Ezt követően a készített képeken kellett az ismert koordinátájú pontokat megjelölni, hogy a program meg tudja kezdeni a feldolgozást.

A program a számítógép teljesítményének függvényében 20 perc vagy akár több nap alatt tudja végrehajtani a feladatot. A feldolgozásról a szoftver egy jelentést készít, ahol megadja a repülés útvonalát, a készített képek pozícióját, kiértékeli az adatok minőségét, a képek átfedését, a kontroll pontokat és megad egy előnézetet mind az ortofotóra, mind a terepmodellre (3-4. ábra).

A kapott ortofotókat az ArcMAP programban megjelenítve jól látszik, hogy azonos méretarány

esetén mennyivel jobb felbontású felvételt kaptunk a drónozás által (3. kép).

A drónozás mellé kiegészítésként GNSS RTK műszerrel mértem meg a vízzel borított részeket is. Mivel a víz alatt vannak a leszakadt terméskő burkolatok darabjai, emiatt a víztelenítés előtt rámenteni balesetveszélyes, ezért az ép felületekről, ahonnan lehetett, próbáltam a szakadások mélységét megmérni, ezeket a mérési eredményeket a pontok mutatják (5. ábra).

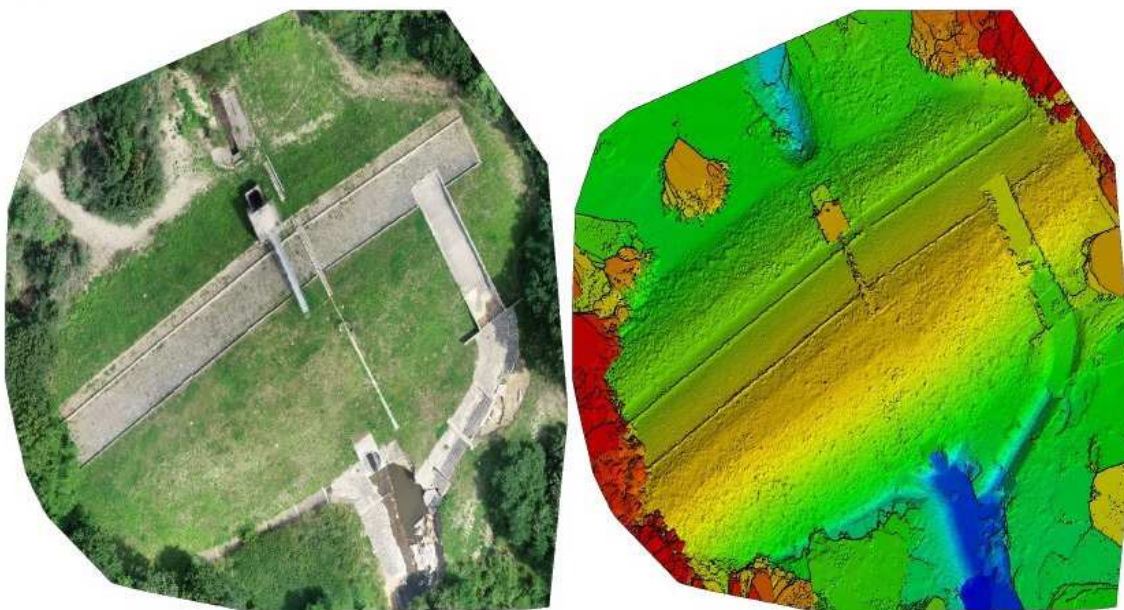
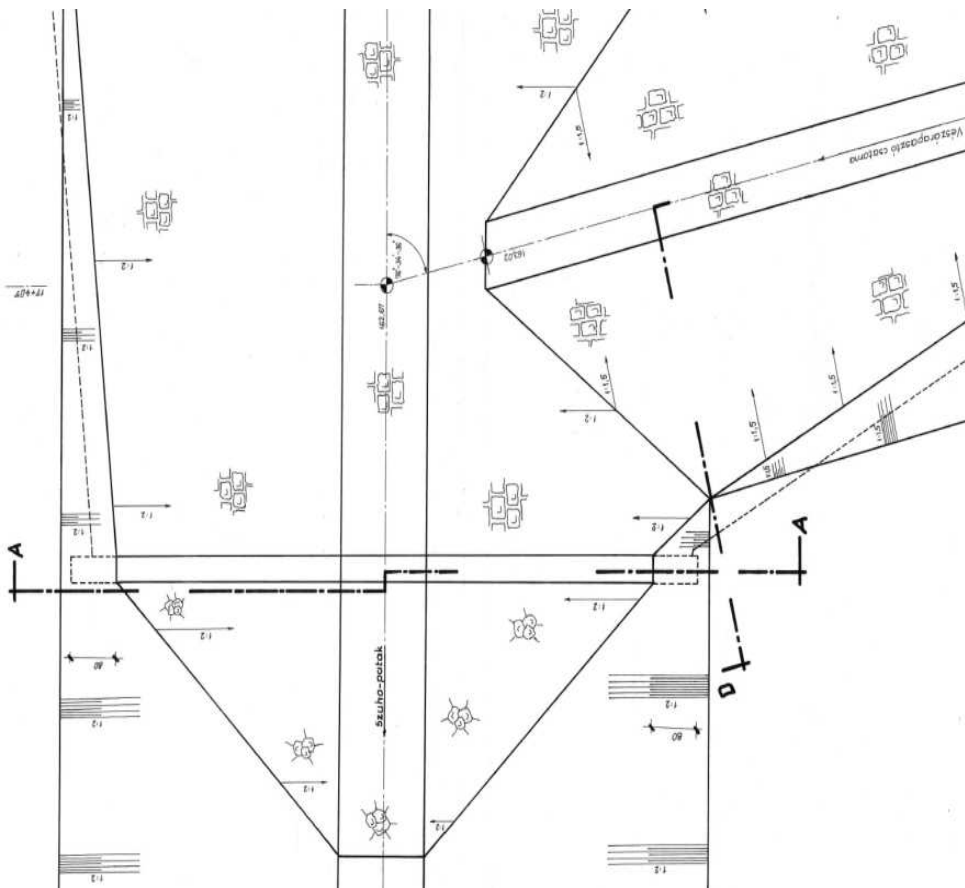

Figure 1: Orthomosaic and the corresponding sparse Digital Surface Model (DSM) before densification.

4. ábra: Ortofotó az Ecsegi-tározóról (Forrás: ESRI Processing report –Drone2Map)

3. kép: Drónfelvételek a tározóról (Forrás: ArcMAP)

6. ábra Megvalósulási terv (Forrás: Tározó üzemeltetési szabályzata)

Az ArcMAP programban az ortofotó és a bemért pontok segítségével megmértük az alvízi oldalon megrongálódott felületet, ami körülbelül 137 m², a vészárpasszító 12 m hosszú alsó szakasza teljesen leomlott és alámosódott.

A megvalósulási tervektől eltérően (6. ábra), a mérések alapján a mederfenék szintje az alvízi oldalon 20-25 cm-rel magasabb (162,88 -163,03 mBf) a beszaka-

dás mélysége kb. 1,5 – 2,0 m között változik.

Összegzés

A lezajlott események és a felvételek azt igazolják, hogy a tározó kapacitása a jelenlegi formájában nem elegendő, továbbfejlesztése kellene. Helyreállítás esetén pedig az alvízi meder megóvása és további rongálódás megelőzése ér-

dekében legalább a vészárpasszító surrantójának mihamarabbi áttervezése és helyreállítása szükséges.

A terepi munkában, feldolgozásban nyújtott segítséget ezúton is köszönöm Tóth Tamás Gyulának.

Szerző: Kása Melinda

5. ábra: Leszakadt területek mélységmérése (Forrás: ArcMAP)

4. kép: A megrongálódott Ecsegi-tározó

Kínai delegáció érkezett hazánkba a vízügyi együttműködés jegyében

Október végén Magyarország látta vendégül a Kínai Népköztársaság Jiangxi tartományi vízügyi hivatalának képviselőit, egy szakmai látogatás keretén belül. A látogatás célja az volt, hogy a kínai vízügyi szakemberek megismerjék a magyar vízgazdálkodás rendszereit, kihívásait és eredményeit, valamint, hogy megosszák egymással a tapasztalataikat.

A program a Tassi Védelmi Központban kezdődött, ahol elsőként Pesel Márton, az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) osztályvezetője tartott átfogó előadást. Bemutatta a magyar vízügyi igazgatás szervezeti rendszerét, a legfontosabb feladatokat és az OVF felépítését. Az előadás során betekinttünk a hazai vízügyi irányítás működésébe, különösképpen az árvízi és a vízhiányos időszakok teendőire, valamint a mezőgazdasági célú vízpótlás és a vízminőségvédelem feladatainak ellátásra.

Ezt követően Markella Krisztián, a KDVVIZIG szolgálatvezető-helyettese a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság felépítését és működését ismertette. Kiemelte a Ráckevei (Soroksári)-Duna-ág (RSD) vízpótló rendszerét, amely nemcsak Magyarország, hanem a nemzetközi vízügyi gyakorlatban is különlegesnek minősül. Az előadás kitért a vízpótló rendszer történetére, a természetvédelmi fontosságára, ugyanakkor a szivattyútelepek és a nagyműtárgyak üzemeltetésére, valamint a jövőbeli feladatokra, így a homokhatóság vízpótlására és a mezőgazdaság kihívásaira.

A program egyik legérdekesebb előadása Rényeiné Kerepesi Erika, a Vízgyűjtőgazdálkodási és

Kínai delegáció a Sajó Elemér műtárgynál

Vízvédelmi Osztály vezetőjének beszámolója volt, amely egy különleges hazai esetet, a 2021 decemberében történt szigetszentmiklósi olajszennyezést mutatta be. Az előadás részletesen ismertette az operatív beavatkozásokat és a helyreállítási munkálatokat, amelyek példaként szolgálhatnak a hasonló szennyezések kezelésére. Az előadás különösen érdekes volt a kínai delegáció számára, hiszen Kínában az ipari szennyezések és azok hatékony kezelése szintén kiemelt fontosságú feladat.

Az előadások után a delegáció tereplátogatáson vett részt, ahol megtekintették az RSD két fontos vízszintszabályozó műtárgyát: a Tassi Hajószilipet és a Sajó Elemér többfunkciójú vízleeresztő műtárgyat. Ezek a létesítmények fontos

szerepet játszanak az RSD vízszintszabályozásában, az árvizek kezelésében, valamint biztosítják a Duna-ág vízminőség szempontjából megfelelő ökológiai állapotát és a mezőgazdasági vízellátást.

A látogatás során a delegáció tagjai nemcsak a hazai vízügyi rendszerek működéséről szereztek értékes ismereteket, hanem lehetőség nyílt arra is, hogy Magyarország és Kína tovább mélyítse szakmai együttműködését ezen a fontos területen. A kínai vendégek elismerően nyilatkoztak a látottakról és kifejezték reményüket, hogy a tapasztalatcsere segíti a hasonló vízügyi kihívások kezelését mindkét országban.

Szerző: Markella Krisztián

Ősszel is összeült a Területi Védelmi Bizottság

A Területi Védelmi Bizottsági (TVB) ülések minden évben kulcsfontosságú szerepet játszanak a veszélyhelyzetek megelőzésében és kezelésében. Idén ősszel ismét megtartották ezeket a találkozót Pest, Heves, Nógrád, Bács-Kiskun vármegyékben, valamint Budapest fővárosban. A TVB ülései keretében a helyi hatóságok, szakértők közötti együttműködéshez, elősegítve a közösségi biztonság növelését és a védelmi intézkedések hatékony megvalósítását.

Átfogó témák a bizottsági üléseken

A bizottságok munkája több területet is felölel, a hangsúly azonban továbbra is a természeti katasztrófák és vészhelyzetek megelőzésére és kezelésére helyeződik. Az idei üléseken kiemelten foglalkoztak az árvízvédelemmel, a katasztrófavédelmi intézkedésekkel, valamint a helyi közösségek bevonásával.

Árvízvédelem

A KDVVIZIG beszámolóiban az árvízveszélyes területek, a védődáták állapota és a szükséges fejlesztések álltak a középpontban. A Pest vármegyei és a fővárosi ülé-

seken részletesen ismertették az idei év árhullámainak tapasztalatait, különös tekintettel a 2024. szeptemberi árhullámra.

Katasztrófavédelem és vészhelyzeti tervezés

Az üléseken a természeti katasztrófák elleni védekezési terveket is átdolgozták, beleértve a földrendések, viharok és erdőtüzek elleni intézkedéseket.

Közösségi szerepvállalás

A helyi közösségek bevonása szintén fontos témakör volt. A lakosság tájékoztatása és a védekezésben való aktív részvételük növelése hozzájárulhat a védelmi rendszerek hatékonyságához.

Az ülések menete és a döntéshozatal

Az ülések napirendjét a bizottság elnöke határozza meg, majd az illetékes hatóságok és szervezetek képviselői bemutatják jelentéseiket. Ezeket követően vita és véleménycsere zajlik, amely során a résztvevők közösen keresnek megoldásokat a felmerült problémákra. A döntéseket konkrét in-

tézkedések, feladatkörök kiosztása és nyomon követési tervek formájában rögzítik.

Árvízvédelmi tervek frissítése

A szeptemberi árvízi tapasztalatok alapján a Budapest Főváros Védelmi Bizottság sürgető feladatként határozta meg a főváros árvízvédelmi tervének aktualizálását. A munkában a Fővárosi Csatornázási Művek Zrt. és a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság is részt vesz. Az új terv elkészítésének határideje a 2025. márciusi rendes ülés, amely az átfogó árvízvédelem további javítását célozza.

Továbbra is a közösség biztonságáért

A TVB ülései nem csupán a természeti veszélyek kezelésére összpontosítanak, hanem átfogó módon biztosítják a közösségek védelmét és a veszélyhelyzetekre való felkészülést. A rendszeres találkozók és az itt született döntések hosszú távon is hozzájárulnak a biztonságosabb környezet kialakításához.

Szerző: Gábor Attila

Országos Gazdasági és Közfoglalkoztatási Értekezlet

2024. szeptember 10-12. között, Kerekegyháza rendezték meg a VII. Országos Vízügyi Gazdasági és Közfoglalkoztatási Értekezletet. Az értekezleten az igazgatóság részéről öt fő vett részt. Az Országos Vízügyi Főigazgatóság felkérésére az értekezlet házigazdája az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság volt, helyszínül a Varga Tanya Hotel Konferencia és Szabadidő Központ szolgált. A résztvevők az előadásokat külön gazdasági, kü-

lön vagyongazdálkodási és külön közfoglalkoztatási szekcióüléseken hallgathatták meg. A második nap végén, a szakmai előadásokat követően, szervezett területi program keretében az érdeklődők a Pusztaprogram keretén belül lovasbemutatót és a közeli paraszttanyára való lovaskocsikázáson vehettek részt.

Szerző: Sipos Karolina

Varga Tanya
(Fotó: www.cegeshelyszinek.hu)

„A Vízügy egy nagy család”, avagy az igazgatóság Családbarát Munkahely díjazott lett

A Kulturális és Innovációs Minisztérium Családokért Felelős Államtitkára (Támogató) megbízásából a Nemzeti Kulturális Támogatáskezelő (Lebonyolító) „Családbarát munkahelyek kialakításának és fejlesztésének támogatása” című nyílt pályázatot hirdetett családbarát munkahelyek kialakításának és fejlesztésének támogatására.

A pályázat célja olyan családbarát munkahelyek kialakítását és fejlesztését megvalósító munkahelyi családbarát programok támogatása, melyek elősegítik a munka és magánélet összeegyeztetését, a családi, magánéleti és munkahelyi kötelezettségek összehangolását.

Az igazgatóság által a „Családbarát munkahelyek kialakításának és fejlesztésének támogatása” című programra benyújtott „A Vízügy egy nagy család” című projektjét 2024. november 8-án a Kulturális és Innovációs Minisztérium 2.000.000,- Ft vissza nem térítendő

támogatásban részesítette. A támogatás igénybevételéhez a pályázat lebonyolítója, a Nemzeti Kulturális Támogatáskezelő támogatói okiratot bocsátott ki.

A kultúráért és innovációért felelős miniszter megbízásából dr. Koncz Zsófia, családokért felelős államtitkár

meghívta az igazgatóság képviselőjét a 2024. november 15-én a „Generációk Együttműködése a Versenyképes Jövőért” című konferencia keretén belül megrendezett Családbarát Munkahely díj ünnepélyes átadójára, ahol az igazgatóság elismerésben részesült. A díjátadó ünnepségen az igazgatóságot Dobó Róbert gazdasági igazgatóhelyettes úr képviselte, aki a ren-

Fotó: Szabó Dóra Szilvia

dezvényen egy fő kísérelővel, a Vagyongazdálkodási és Üzemeltetési Osztály szakágazati vezetőjével, Szabó Dóra Szilviával vett részt. A díjátadó helyszínéül a Szépművészeti Múzeum szolgált.

Szerzők: Sipos Karolina,
Szabó Dóra Szilvia

Családbarát díjátadó ünnepség (Fotó: Kulturális és Innovációs Minisztérium)

Sikeresen zajlott le az Országos Vízügyi Ágazati Erdészeti Értekezlet

2024. szeptember 30. és október 1. között rendezte meg igazgatóságunk az Országos Vízügyi Ágazati Erdészeti Értekezletet. Az eseményen 43 fő vett részt, többségében jogosult erdészeti szakemberrel rendelkező vízügyi szakemberek, de a felkért külsős előadók is nagyban hozzájárultak a rendezvény szakmai sikeréhez.

Az értekezletet Őrsi János, a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság főmérnöke nyitotta meg, aki köszöntőjében kiemelte a vízügyi és erdészeti ágazatok szoros együttműködésének fontosságát. Az esemény programja rendkívül gazdag és sokrétű volt, számos szakmai előadással és terepi bemutatóval. Szakmai előadások széles spektruma gazdagította a rendezvényünket.

Az első napon a résztvevők olyan előadásokat hallhattak, amelyek az erdőgazdálkodás és a vízgazdálkodás aktuális kihívásait, valamint a fenntarthatóság és az innováció lehetőségeit tárgyalták. Tóth Zsolt, a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság főerdésze, az erdőkezelés ökológiai alapjairól beszélt.

Dr. Ódor Péter, az Ökológiai Kutatóközpont intézetigazgatója az ökológiailag fenntartható erdőgazdálkodás lehetőségeiről tartott előadást, kitérve az erdővédelmi funkciók biztosításának módszereire. Szedlák Tamás, az Európai Bizottság Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóságának erdészeti szakértője online előadásban elemezte a klímaváltozás és az uniós szabályozások hatásait az erdőgazdálkodásra. Kovács Richárd, az Észak-dunántúli Vízügyi Igazgatóság szakágazati vezetője, a hullámtéri holtfa ökológiai jelentőségéről és a műszaki kihívásokról beszélt.

Az előadások között helyet kapott a Közös Agrárpolitika keretében elérhető támogatások ismertetése is, különös tekintettel az erdőtelepítési projektekre, az erdészeti potenciál helyreállítására és a Natura 2000 területekhez kapcsolódó pályázatokra. Holik Attila bemutatta az Erdészeti Döntéstámogató Rendszert (SiteViewer), amely hatékony eszközt kínál az erdőtelepítések tervezéséhez. Kun Margit, az Országos Vízügyi Főigazgatóság

képviselésében, a természetközeli beavatkozások 2021–2027-es projektciklusban való alkalmazásáról tartott előadást.

Ezek mellett Szalai Károly, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Erdészeti Szakértői Hálózatának tájékoztató szerepét és szemléletformáló tevékenységét mutatta be, míg Dr. Juhász Erika, az Ökológiai Kutatóközpont munkatársa, a vízparti fás növényzet kezelésének jó és rossz gyakorlatairól beszélt, külön kiemelve az ember és természet közötti konfliktusokat. Dr. Katona Tamás, az Országos Vízügyi Főigazgatóság ellenőrzési osztályának szemszögéből ismertette az erdészeti kérdéseket, tovább színesítve a rendezvény szakmai tartalmát.

A szakmai program a hallgatóság aktív részvételével zajlott, a hozzászólások és eszmecserék tovább gazdagították az eseményt.

A második napon Székesfehérvárra mentünk, ahol a VADEX Zrt. képviselője, Balsay Zsolt osztályvezető úr fogadott minket. A szakmai terepi nap során bemutatta a „Székesfehérvár Zöld Tüdeje” projekt során megvalósult erdőtelepítéseket és park jellegű faültetéseket.

A „Fehérvár Tüdeje” Program keretében mintegy 30 hektár erdő létesült a város sűrűn lakott panelházas övezetének szomszédságában, 2020 tavaszától kezdődően. A szakmai program első állomásán az erdőtelepítések termőhelyi vonatkozása kapcsán megismertük a Sárvíz-völgye vízgazdálkodási és talajtani adottságait.

Az erdőtelepítések, melyek a korábbi mocsárvilág lecsapolását követően kialakult karbonátos réti talajokon valósultak meg, részletes termőhely feltárás, átgondolt és igényesen kivitelezett elsőki-

telek révén gyarapították a város zöld „tüdejét”.

Megtekinthettük az Alsóvárosi park kisebb-nagyobb foltokban kivitelezett 15 hektáros erdőtelepítését, valamint a VADEX Mezőföldi Zrt. kivitelezésében zajló fenntartási munkákat, gépi bemutató keretében.

A program végén beszámolót hallottunk a Székesfehérvár-Sóstó megújításáról és a természetes vízfelület, mint vizes élőhely szerepéről a város életében. A tó közvetlenül a Sóstói stadion mellett terül el és a több ezer embert megmozgató eseményeken, a világítást úgy sikerült megoldani, hogy a „fényszennyezés” olyan alacsony, hogy a védett fajok a zajongó sokaság közvetlen közelében zavartalanul élik életüket. Az értekezletet az Agrárminisztérium képviselői is megtisztelték jelenlétükkel, akik elismeréssel szóltak a vízügyi ágazat növényzetkezelési megoldásairól. A szakmai programokat követően a résztvevőknek lehetőségük volt kötetlen eszme-

cserére is, amely hozzájárult az új szakmai kapcsolatok kialakításához és a meglévők elmélyítéséhez. A rendezvény a résztvevők tapasztalatainak bővítésén túl rámutatott a vízügyi és erdészeti ágazat közös kihívásaira és lehetőségeire, megteremtve az alapot a jövőbeni együttműködésre.

A résztvevők már most várják a következő évi értekezletet, melyet várhatóan a Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság rendez és hasonlóan színvonalas programmal szolgál majd.

Szerző: Tóth Zsolt

Vízügyi Igazgatóságok Mintavevő Munkacsoportjainak IX. Országos Mérőgyakorlata

Mintavétel

Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság szervezésében, Alsópáhokon rendezték meg. A három napos rendezvényen a teljes vízügyi ágazat képviseltette magát. Az akkreditált területünk valamennyi mátrixára vonatkozóan végeztünk összeméréseket. Mintát vettünk a keszthelyi szennyvíztisztító telep elfolyó szennyvizének aknájából, valamint felszíni mintavétel történt Zalaapátinál a Zalából és a Kis-Balatonból. A mintákon helyszíni méréseket végeztünk, majd átadtuk azokat, a NYUDUVIZIG laboratóriumának, további vizsgálatok céljára.

A Vízügyi igazgatóságok Mintavevő Munkacsoportjainak IX. Országos Mérőgyakorlatát idén szeptember 10. és 12. között, a

A programsorozatot lezáró szakmai értekezleten megvitattuk a munkacsoportokat érintő aktuális

Mintavizsgálat

problémákat, kihívásokat, fejlesztési lehetőségeket. Kiértékeljük az összemérések eredményeit is. Valamennyi résztvevő kiválóan teljesített.

Szerző: Rényeiné Kerepesi Erika

Makádi szivattyútelepen található uszadék kihordó gereb javítása

Június első napjaiban a Duna vízgyűjtőin jelentős mennyiségű csapadék hullott, melynek következtében kialakult árhullám mi-

att I. fokú árvízvédelmi készültséget, valamint több Duna menti belvízvédelmi szakaszon, az I. és II. fokú belvízvédelmi készülsé-

get rendelt el a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság védelemvezetője. A Műszaki Biztonsági Szolgálat munkatársai is részt vettek a védekezésben.

A Makádi szivattyútelepen a belvízvédelmi készülség alatt megromlott az uszadék kihordó gereb egyik eleme. A hibát az okozta, hogy a gereblánc egyik oldala kettő szemet átugrott és így keresztbe fordította a gereb egyik elemét és a fésűit. A megsérült elemet munkatársaink daruval kiemelték, kiszertelték, az igazgatóság gyártósarnokában kiegyengették, de visszahelyezni nem lehetett, több törött, sérült alkatrész miatt, ezért új alkatrészeket esztergáltak hozzá. Végül a javított gerebet beemelték a helyére.

Az üzempróba szeptemberben sikeres volt, a gereb jelenleg üzemképes.

Gereb kiemelése

Szerző: Erdész Márta

Többen feltették nekem mostanában a kérdést, hogy osztályunk nevének „igazgatási” része tulajdonképpen mit is takar. Ahelyett, hogy ide idézném az ügyrendünk vonatkozó pontjait, lássunk egy másik megközelítést. Az igazgatóságot sok szempontból lehetne definiálni: önállóan gazdálkodó szerv, mely vagyontárgyakat vesz, pénzt kezel, adózik; jogalany, mely jogokat és kötelezettségeket tud magáénak; munkáltató, mely 350 embernek ad munkát; de mindezek mellett, vagy talán elsősorban egy szervezet, mely főtevékenységet (vízügy igazgatása) és emellett sok egyéb, a működéséhez szükséges járulékos tevékenységet végez.

Egy szervezet legfőbb jellemzője, hogy emberek alkotják, akik egy vagy több meghatározott cél érdekében együttműködnek. Magát ezt az együttműködést, a szervezet napi működését is több szempontból vizsgálhatnánk. Számptalan, (a szervezetpszichológia, szervezetszociológia, menedzsment elmélet témakörébe tartozó, és sok egyéb) összetevő járul ahhoz hozzá, hogy minden egyes szervezetnek saját kultúrája alakuljon ki, melynek szerves részeként, a napi működés szövedékének alapjaként ott húzódik az, amit az Igazgatási és Jogi Osztály nevében átölel az a szó, hogy „igazgatás”.

Az igazgatás első és legfontosabb területe a normaalkotás. Normának nevezik a jogelméletben a valamely személy magatartásának befolyásolását célzó szabályokat, normaalkotásnak pedig az ezek létrehozására irányuló folyamatot, mely során kiemelt jelentőséggel bír az arra való odafigyelés, hogy egy normát megfelelő módon illesszünk a már meglévő norma-rendszerbe. Igazgatóságunkat a

jogszabályi előkészítés után az Alapító Okirata hozta létre, egységeit és vezetői státuszait, valamint működési területét a Szervezeti és Működési Szabályzata határozza meg, az egyes egységek feladatait az Ügyrend jelöli ki. Ezen három egymásra épülő fő szabályozó mellett a kollégák által betartandó szabályokat több mint 90 db igazgatói utasítás foglalja magába.

A normaalkotásnak megvannak a maga szabályai. Ezen szabályok betartatását hivatott az Igazgatási és Jogi Osztály elősegíteni – jóllehet, a normaalkotásban minden egység részt vesz.

Az idei évben egyszer már az OVF-nek az igazgatói utasítások formai és tartalmi követelményeire vonatkozó szigorú követelményeinek megjelenésével, majd pedig az Energiaügyi Minisztérium égisze alá kerülésünkkel bolydult fel ez a terület. A minisztériumváltás okán módosított Alapító Okiratunkat már kiadták, az új Szervezeti és Működési Szabályzatunk tervezete a minisztérium előtt van, és annak kiadása után ráfordulhatunk az új ügyrend megalkotására, melynek létrehozásával remélhetőleg sok év szabályozási deficitjét számoljuk fel, és végre helyére kerülnek a dolgok az egyes egységek feladatkörét illetően. Ezt követheti majd az igazgatói utasítások felülvizsgálata, hiszen ez egy egymásra épülő rendszer – a magasabb szabályozók változása szinte mindig kihat az alacsonyabb szintű normákra.

Halkan jegyzem meg, hogy az igazgatói utasítások megalkotása nem egyszerű feladat. A napi munkavégzési rutinoktól és gondolkörtől teljesen eltérő, absztrakt gondolkodást és speciális szabályrendszer követését igényli. A nehézségét jól mutatja az is, hogy az év elején, a hatályos utasítások

Forrás: Internet

felülvizsgálatára indított belső ellenőrzés a mai napig nem zárult le. Több tucat utasítás várja a hatályosítását, frissítését, hogy a mai elvárásokat képezhesse le. Sokan kétségbe is vonják az utasítások fontosságát, mondván, hogy azokat úgyse olvassa senki, holott ez a felvetés téves. Pontosan a szabályozóknak kellene olyan részletességűnek és naprakésznek lenniük, hogy ha egy kolléga belenéz, akkor minden további nélkül eligazodjon az adott témát illetően. A szabályozóknak kellene, hogy a működés magvát adják, és csak ezekre épülve jöhetne az íratlan normák képlékenyebb zónája, az „Ezt hogyan szoktuk...?”, „Ezzel kihez érdemes fordulni...?” területe.

Az Igazgatási és Jogi Osztály sajnos nem tudja magára vállalni a teljes normaalkotási folyamatot. Az egységek ismerik ugyanis saját működésük rendjét, ők alkalmazzák napi szinten a rájuk vonatkozó jogszabályokat, és az elérendő céljaikkal, a munkavégzési előírásaikkal is ők vannak tisztában. A kiadandó igazgatói utasítás tervezetét ezért mindenképpen nekik kell összeállítaniuk, amely során elsődleges a tartalom meghatározása, de éppolyan fontos a formai előírások betartására való törekvés is. Az OVF által főigazgatói utasításban leírt és igazgatói utasításban kiegészített szabályok nehézségként, hanem sorvezetőként kell, hogy lebegjenek az érintettek szeme előtt, hiszen azok követésével tudnak összeállni egy olyan elvárt

tagolással és tartalmisággal bíró tervezettké, melyeket az Igazgatási és Jogi Osztály kezelni tud. Az igazgatói utasításokkal foglalkozó kolléganő, Gábor Katalin nevében is ígérem, hogy az Igazgatási és Jogi Osztály minden szakmai segítséget megad a folyamathoz. Kérdéseitekkel, tervezeteitekkel forduljatok hozzánk bizalommal! Az említett belső el-

lenőrzés lezárása csak az első kör, az új Ügyrend megalkotásában és az utasítások minisztériumváltás miatti felülvizsgálatába is várjuk majd a tevékeny közreműködést. Riasztónak hathat ez a sok feladat, de az átlátható működés és az integritás biztosítása kiemelkedően fontos egy jól működő szervezet életében.

Apropó integritás... Alapvetően

egy cikket terveztem írni az igazgatásról, de írás közben jöttem rá, hogy milyen hatalmas terület és rengeteg mondanivalóm is támadt, így a következő rész(ek)ben a nyomvonal, a kockázatértékelés, a belső kontroll, az integritás, az adatvédelem és az iratkezelés témakörével folytatom.

Szerző: dr. Sarkadi Zoltán

Éves szakmai kirándulás a Jogi Osztállyal – új élmények a csepeli mérőcsatornánál

Idén sem maradhatott el az Igazgatási és Jogi Osztály szokásos éves kirándulása, amely ezúttal, a megszokottól eltérően, új helyszínt és programot kínált. A korábbi évek emlékeztető eseményei – például a szentendrei séták, a római-parti lángosozások vagy épp a hajókázások – után a csapat idén a csepeli mérőcsatornát választotta célállomásként.

A kirándulás október 15-én vette kezdetét, a mérőcsatorna szakmai megtekintésével indult a program. Ennek során Albert Kornél, szakágazati osztályvezető tartott részletes bemutatót a létesítmény működéséről. A szakmai program után kötetlen kikapcsolódás és

gasztronómiai élmények várták a résztvevőket. Az eseményen újdonsült szakácsunk, dr. Lukács Csaba bizonyította be, hogy a magyaros ízek mestere: az általa készített pincepörkölt nemcsak a hideg időjárást ellensúlyozta, de igazi közösségi élményt is teremtett. Bár a szeles és hűvös idő próbára tette a csapatot, a jókedv és a társaság garantálta, hogy az esemény sikeres legyen.

A csapat már előre eldöntötte, hogy a jövőben is visszatér ide, amint az időjárás engedi. Eddig én sem tudtam, hogy itt van Csepelen ez a kitűnő hely, ami kiválóan alkalmas hasonló rendezvények megtartására.

A nap során természetesen nem maradtak el a hagyományos jókedvet fokozó elemek sem: zene, néhány pohár ital tette felejthetlenné az élményt. Bár az idei program nem vezetett Szlovákiába kofoláért vagy Ráckevére az RSD megtekintésére, a csepeli kirándulás bebizonyította, hogy a csapat mindig képes a legtöbbet kihozni a rendelkezésére álló lehetőségek közül.

A résztvevők végül egyöntetűen megállapították: a helyszín és a programválasztás nagyszerű volt, mi mindig feltaláljuk magunkat! Köszönjük a lehetőséget!

Szerző: dr. Somorjai Zoltán

Generációk egy munkahelyen

A nemrégiben megtartott tréningen a különböző generációk közötti különbségek és az azokból fakadó munkahelyi konfliktusok megoldásának lehetőségei kerültek fókuszba.

A tréningen Baby Boomerek, X, Y és Z generációk képviselői vettek részt, akik különböző szemszögből osztották meg tapasztalataikat és gondolataikat. Bár az eltérő nézőpontok és kommunikációs stílusok miatt időnként nem mindig volt gördülékeny az együttműködés, ez a különbözőség éppen a program legértékesebb tanulságává vált. Személy szerint rádöbbenem, hogy nincs jó, vagy rossz gondolat, ötlet, csak más és különböző. Ez a különbözőség teszi teljessé egy-egy feladat megoldását. Az idősebb generáció a tapasztalatát tudja beleadni az aktuális feladatteljesítéshez, a fiatalabb generáció pedig az ötletek újfajta megközelítését.

Interaktív feladatok, csoportmunka és elgondolkodtató kérdések segítették a résztvevőket abban, hogy jobban belelássanak egymás világába. A feladatok során észrevehettük, hogy nem mindig

Forrás: www.minerva90.hu

játszik szerepet a születési évünk egyes témakörök közötti gondolkodásunkban. Nem lehet mindenre ráhúzni azt a bélyeget, hogy a „generációs szakadék” okozza a problémát. Sokszor akár rossz kommunikáció vagy az információ hiánya az, ami a konfliktusnak a forrása.

Összességében a tréning hasznos eszköznek bizonyult a munkahelyi együttműködés javításában,

valamint a generációk közötti és az azonos generációkon belüli tisztelet és megértés erősítésében. Én úgy gondolom, hogy a kölcsönös tisztelet és az információ egymás közötti hatékony áramoltatása teszi gördülékennyé a különböző, azonos korosztályok együttműködését.

Szerző: Farkas Fanni Fruzsina

Budapest Diákváros - Déli Városkapu Fejlesztési Program: Aktualitások

Az 1082 Budapest, Vajdahunyad utca 9. A lh. 3/4. és 3/5. szám alatt vásárolt lakások az igazgatóság vagyonkezelésébe kerültek. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. és az igazgatóság között az ingatlanok állapot-felvételi eljárására 2024. november 26. napján 10:00 órakor kerül sor.

A lakásokba első bérlők már beköltöztek.

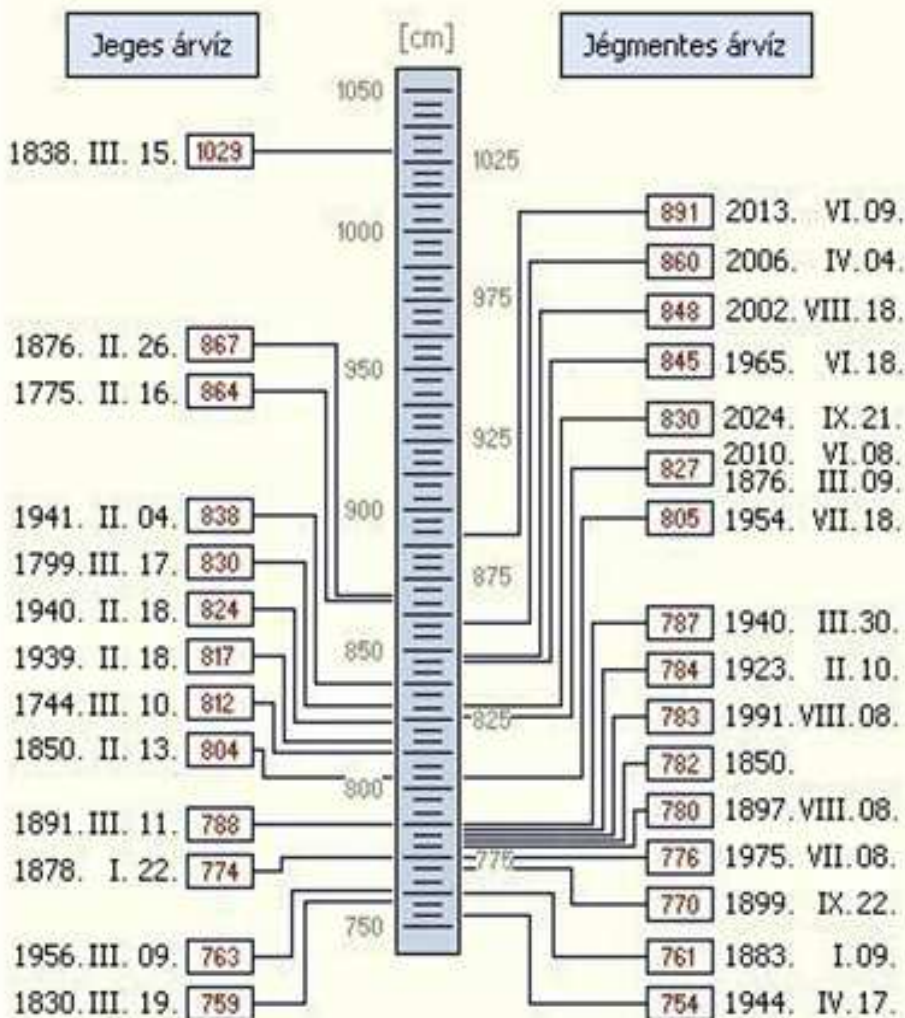
Szerző: Sipos Karolina

Vajdahunyad utca 9. (Forrás: Google Maps)

JELENTŐSEBB DUNAI ÁRHULLÁMOK TETŐZÉSE

Budapest Vigadó-téri vízmérce "0" pontjára vonatkoztatva

1. ábra: Jelentősebb dunai árhullámok

Az idei évben az őszi felülvizsgálatok időpontja egybeesett a 2024. szeptember 14. és október 4. közötti, Duna folyamán levonuló árvízzel. A Budapesten található, Vigadó téri vízmércén mért 830 cm-es tetőzéssel levonuló árhullám igazán próbára tette a védműveink állapotát. A védművek fenntartása és üzemeltetése az elmúlt években tovább is alulfinanszírozott. A személyi állományunk erősen hiányos és kevés azon kollégák száma, akik a 2013-as árvízvédekezéskor itt voltak. A nehézségek ellenére is sikerült igazgatóságunknak jól ellátni a védekezési feladatokat, mely kö-

szönhető a védekezésben résztvevő kollégáink remek helytállásának és a védekezésben közvetlenül nem dolgozó, de az igazgatóság munkáját ellátó kollégáinknak.

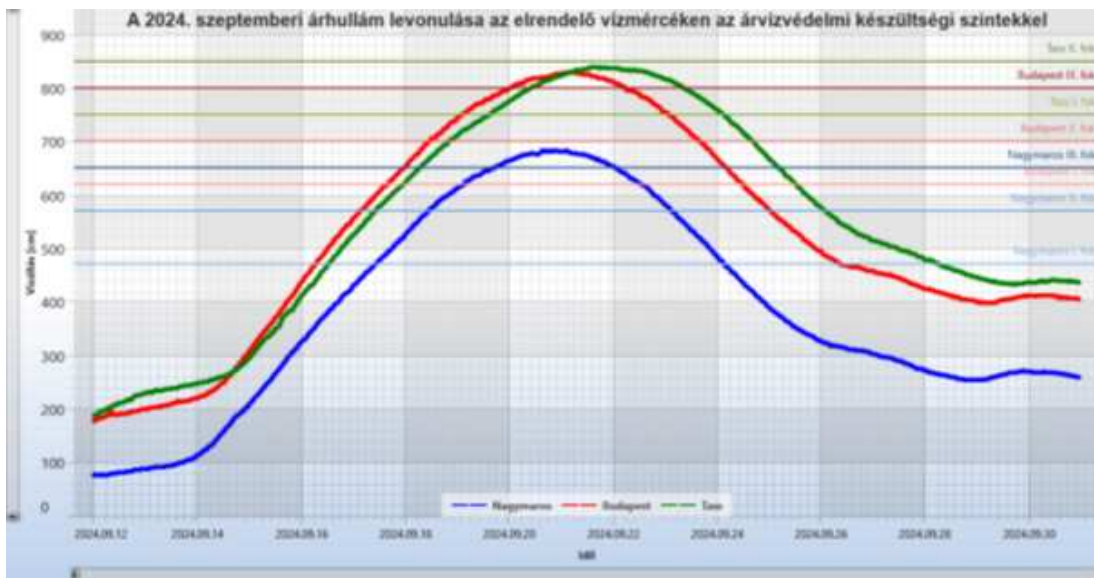
A nyári időszak meleg, száraz volt. A nyár végére pedig jelentős aszályhelyzet állt elő, mely még a szeptemberi időszakban is kitartott. A hónap közepén viszont jelentősebb csapadékvegyenység alakult ki Közép-Európa szerte. A Duna felső vízgyűjtőjére hullott, nagy mennyiségű csapadékot hozott magával a Boris nevű ciklon. A magyarországi Duna szakaszon kialakuló árhullámok a felső vízgyűjtőre hulló csapadék (és

hóolvadás) következtében szoktak kialakulni. Most sem történt ez másképp. A jelentős mennyiségű csapadék következtében hazánkban az 5. legnagyobb jégmentes árvíz vonult le, mely 2024. szeptember 21-én tetőzött Budapesten, a Vigadó téri vízmércén mért 830 cm-es vízállással. A tetőzés viszonylag hosszabb ideig elhúzódott és mintegy 12 órán át közel azonos vízállás értékek voltak mérhetőek.

A III. fokú árvízvédelmi készültség szintjei felett 25-30 cm-rel alakultak ki a legmagasabb vízszintek. A teljes Közép-Duna szakaszra (Szob és Dunaföldvár között) III. fokú árvízvédelmi készültség volt elrendelve. Igazgatóságunk Hidrometeorológiai Szakcsoportja vízhozam méréseket hajtott végre a Duna folyamán, az általunk kezelt állomásokon. Ezen mérési eredményeket a vízhozamgörbék pontosításához és a későbbiekben szükséges hidrológiai és hidrodinamikai vizsgálatokhoz tudjuk felhasználni.

Az árhullám levonulása alatt tetőző vízszintrögzítést is folytattunk, melyet az OMIT rendelt el, a 014499-OVF sorszámú távmondóban. A méréseket folyamkilométerenkénti rendszerességgel, valamint indokolt esetekben (pl. gázlóknál) sűrűbb helyszíni mintavételezéssel kellett elvégezni. A feladatot vízszintrögzítő, ügynevezett vállas karók segítségével hajtottuk végre, ahol erre nem volt lehetőség ott felfestést alkalmaztunk, illetve a tetőzés pillanatában GPS-szel történő azonnali bemérést végeztünk.

Az igazgatóságunk rendelkezésére álló műszerekről általánosságban elmondható, hogy többnyire nem korszerűek már. Sok gépünk 3G-s hálózatra lett optimalizálva és nem felel meg a 4G-s szabványoknak. Ez sok esetben nehezíti a te-

2. ábra: Az árhullám levonulása az elrendelő vízmércéken és a készütségi szintek

rületi mérések elvégzését, illetve sokszor el is lehetetleníti azt. A tőző vízállások adatait a Térinformatikai Csoportunk dolgozta fel.

Az árvízi védekezés koordinálását és a felettes szervek tájékoztatását a központi dolgozók látták el. A jelenlegi árvízvédekezés tapasztalatai hasznosan egészítették ki a beosztott kollégák tudását. A kihívásokkal szemben jól helytálltak. Egy ehhez hasonló védekezési tevékenység során korábban nem tapasztalt mennyiségű telefonhívást, levélváltást, jelentés készítményt továbbá a védelmi anyagok és igények, valamint a személyi állomány megfelelő szétosztását és a védekezési feladatok központi megszervezését kellett ellátniuk.

Igazgatóságunk részéről az árvízvédekezésnek két fő része volt: az állami védvonalon folytatott és az önkormányzatok területén történő védekezés. Az összes dunai árvízvédelmi szakaszunkra fokozat került elrendelésre. A területekre beosztott kollégák közül sokan most találkoztak először ilyen jelentős vízmennyiséggel, viszont mindenki a saját teljesítményén felül folytatta a védekezési munkát. Az igazgatóságunk saját állománya nem bizonyult elegendőnek a védekezési feladatok ellátásá-

ra, így más vízügyi igazgatóságok dolgozói kerültek átvezénylésre, a FETIVIZIG, ATIVIZIG, ÉMVIZIG, KÖTIVIZIG, NYUDUVIZIG továbbá a KÖVIZIG állományából. Az állami védvonalon történő védekezést a 2013-as árvíz utáni fejlesztések nagymértékben segítették. A Szentendrei-szigeten a korábbi kockázatos, jelentős anyagi és személyi erőforrás bevonását igénylő ideiglenes védművek, valamint az árvízi jelenségek száma csökkent. Ennek ellenére általánosságban elmondható, hogy a Szentendrei-sziget, Göd és Budakalász térsége továbbra is kritikus, egy esetleges védekezés lebonyolítása szem-

pontjából, így ezen területek esetében mindenképp árvízvédelmi fejlesztések elvégzésére és a korábban megvalósultak folytatására van szükség. A védekezés szempontjából a legkritikusabb helyszín Horány volt, ahol a partfalleszakadás ideiglenes megoldásaként, közel 1000 tonna kőből épített kőszórással sikerült a töltést a további károsodás ellen megővni. A partfal helyreállítását minél hamarabb szeretné igazgatóságunk elvégezni, az árvízi biztonság megfelelő állapotának fenntartása érdekében. Az önállóan védekező településekhez vezényelt műszaki irányítók esetében is vegyes

Érintett árvízvédelmi szakasz		Elrendelés időpontja	Legmagasabb fokozat	Fokozat megszüntetés időpontja
Száma	Neve			
02.05.	Gödi	2024.09.14. 12:00	III.	2024.09.25. 18:00
02.07.	Szentendre-szigeti	2024.09.14. 12:00	III.	2024.10.04. 18:00
02.08.	Budakalászi	2024.09.14. 12:00	III.	2024.10.01. 18:00
02.01.	Dunaegyháza-tassi	2024.09.15. 06:00	III.	2024.09.25. 18:00
02.02.	Tass-szigetújfalui	2024.09.15. 06:00	III.	2024.09.26. 18:00
02.03.	Szigetújfalu-csepeli	2024.09.15. 06:00	III.	2024.09.24. 18:00
02.04.	Kvassay-zsilipi	2024.09.15. 06:00	III.	2024.09.24. 18:00
02.06.	Dunafüred-érdi	2024.09.15. 06:00	III.	2024.09.24. 06:00
02.09.	Ipolydamásd-Letkés- ipolytölgyesi	2024.09.16. 06:00	III.	2024.09.22. 18:00

1. táblázat: Árvízvédelmi készütségi fokozatok

1. kép: A horányi partfal leszakadás 2024.09.22.

volt az igazgatóság saját és más vízügyi igazgatóságok dolgozóinak létszáma. Az önkormányzatokkal jó volt az együttműködés, viszont az információ a központ és a területen lévők között sok esetben nehézkesen került átadásra, ezért a jövőben mindenképp szükségesnek tartjuk egy-egy adminisztrátor kivezénylését is a műszaki irányítók mellé, hogy a védekezési tevékenység mellett a jelentések is jól kezelhetőek legyenek. A nyílt

árteres települések esetében is jól látszott, ahol az árvízvédelmi fejlesztések megvalósultak (pl.: Nagymaros, Visegrád), ott jóval kevesebb erőforrás használatba vétele mellett lehetett ellátni a védekezési tevékenységet.

A mostani árvíz megmutatta, hogy szükséges nagyobb forrás biztosítása a létesítményeink fenntartására. Kollégáink nagyszerűen vették az akadályokat és a kritikus események során kiválóan helyt-

álltak, az azonnali beavatkozást igénylő feladatokat jól tudták kezelni. A létszámhiány viszont jelentős szervezési munkát igényelt. Bízunk a jövőbeli jobb bérhelyzet kialakulásában, hogy a pályát elhagyók száma csökkenni fog és több műszaki érdeklődésű kolléga számára lesz szimpatikus munkahely a vízügyi igazgatóság.

Szerző: Monori Attila

2. kép: A visegrádi mobilgát

Mérlegen az EU tagság 20 éve

Számvetés és jövőképek a települési vízgazdálkodásban

2024. november 14–15-én, Tatan rendezték meg a Magyar Víz- és Szennyvíztechnikai Szövetség és társszervezői által szervezett országos konferenciát, amely az elmúlt húsz év EU-tagságának eredményeit és tapasztalatait elemezte, valamint az EU-s elvárások és célkitűzések tükrében vizsgálta jövőbeni lehetőségeinket, a települési vízgazdálkodási ágazat nézőpontjából.

A rendezvényt Áder János, Magyarország korábbi köztársasági elnöke és V. Németh Zsolt, az Energiaügyi Minisztérium vízgazdálkodásért felelős államtitkára nyitotta meg.

A kétnapos esemény programjában előadások, panelbeszélgetések és interaktív munkacsoportok kaptak helyet, amelyek keretében a résztvevők megvitathatták a vízgazdálkodás legfontosabb kérdéseit. A szakmai előadások olyan témákat érintettek, mint: EU-s elvárások, célkitűzések, forrás- és módszertani támogatások, megfelelési indikátorok (előadó: Helmut Blöch, volt Eu Head of Water DG ENVIRO, EWA szakértő), amely az elvárt paraméterekről és határidőkről szólt; A víziközmű ágazat aktuális kihívásai és lehetőségei

(előadó: Rentz Tamás, vízgazdálkodásért felelős helyettes államtitkár, Energiaügyi Minisztérium), amely az ágazat problémáit és megoldásait vizsgálta; Összehasonlító elemzések és regionális szinergiák jelentősége a víziközmű fejlesztéseknél (előadó: Patziger Miklós, tanszékvezető, BME-VKKT); Egy egészséges folyó, a fenntartható vízhasználat alapja (előadó: Bogárdi János), amely a Rajna folyóban, 2004-ben történt vegyi szennyezést és annak következményeit mutatta be.

Két panelbeszélgetést hallhatunk. Az első témája: „Az elért eredmények megfelelősége, fenntarthatósága - a továbblépés alap-

jai” – melyben Láng István (OVF, főigazgató) is részt vett. A másodiké a „Felkészülés a jövőre-reflexiók a közös tervezés eredményére és a szálak továbbfűzése” volt. A beszélgetések gazdasági szempontú elemzéseket is tartalmaztak, amelyben a víz- és a víziközmű szolgáltatások tényleges értékéről beszéltek.

A résztvevők az általuk fontosnak ítélt témákban csoportokat alakítottak, amelyekben mindenki kifejtette véleményét, hozzáfűzhetett gondolatokat, amelyeket csoportonként leírtak, és ezekből grafikai jegyzetek (folyamatképek) készültek.

Amint a folyamatábrákból is lát-

Mérlegen az EU tagság 20 éve - grafikai jegyzet

Közösségi tervezés - grafikai jegyzet

ható, a csoportok számos témában osztották meg egymással gondolataikat, egy azonban mindegyik csoportban felmerült. Legfontosabb kérdés a víz értékének meghatározása, a víz értékének – és ehhez kapcsolódóan a szennyvíztisztítás költségének – tudatosítása a társadalomban.

A víziközmű ágazatot érintő rezsicsökkentés és az energiahordozók árának emelkedése miatt az arányaiban olcsóbb víz- és szennyvízdíjak a víz értékének csökke-

néséhez vezettek. A konferencián résztvevők ezért fontosnak tartották, hogy mindenkivel meg kell értetni, mennyire fontos és értékes a tiszta víz a mai világban.

A konferencián került átadásra az idei „Benedek Pál díj” is, melyet olyan személy kaphat, aki a Magyar Víz- és Szennyvíztechnikai Szövetség munkáját kimagaslóan segíti. Az idei díjat Benedek Pál özvegye Makó Magdolnának, a Fővárosi Csatornázási Művek Zrt. környezetvédelmi vezetőjének adta

át. Megismerhettük a Stockholmi Ifjúsági Víz Díj magyar versenyének nyertesait, akik Kisvárdáról, a Bessenyei György Gimnáziumból érkeztek, előadásuk témája: „A talajok vízmegtartó kapacitásának növelése” volt.

Elmondhatjuk, hogy egy interaktív, sok témát érintő kongresszuson vehettünk részt, melyben érdekes előadásokat, pódiumbeszélgetéseket hallgathattunk meg.

Szerző: Biróné Dorn Andrea

Őszi felülvizsgálatok kiértékelése

Idén az őszi felülvizsgálatok időpontja egybeesett a 2024. szeptember 14. és október 4. közötti dunai árvízzel. A budapesti Vigadó téri vízmércén mért 830 cm-es töltést elérő árhullám komoly próbatételt jelentett védőműveink állapotára nézve. A védekezés alatt a műtárgyak, a védekezési anyagok és a gépek, eszközök szemléje éles helyzetben történhetett meg. A felülvizsgálatokat az árhullám levonulását megelőzően és azt követően hajtottuk végre. A felülvizsgálatok tapasztalatait és kiértékelését a központi épületünk, III. emeleti tárgyalójában tartottuk. A kiértékelés során csak a védőképességet befolyásoló tényezők ismertetésére került sor.

Mészáros László igazgató úr nyitotta meg az értekezletet, mely a szakcsoportok beszámolójával vette kezdetét. Általánosságban elmondható, az igazgatóságunk alacsony költségvetése miatt jelentős felújítási és karbantartási munkák elvégzésére van szükség az idei évet követően is a szakbizottságok (Erdészeti; Védelmi anyagok, eszközök és telephelyek; Informatikai és hírközlési; Műtárgy felülvizsgáló és gépészeti; II. rendű védelmi művek) körébe tartozó létesítmények kapcsán. Az erdészeti felada-

tokat nehezíti a jelenleg igen meglev természetvédelmi szabályozás, valamint szintén emiatt problémás megoldást találni a hódok által okozott negatív tevékenységekre. Az igazgatóság magasépítményeinek állapota bár javult, még koránt sem érte el a kívánt szintet. Sok felújítási projekt maradt félbe, így azok amortizációja is sok esetben nagyobb lehet, a be nem fejezett állapotuk miatt. Az informatikai eszközök átlag életkora 9 év lett, mely tény még szomorúbbá teszi, hogy a 2025. október 14-től megszűnő Windows 10 rendszerről a Windows 11-re történő átállásra, a jelenlegi számítógép állomány több, mint 90%-a alkalmatlan. Ezzel a problémával az OVF is tisztában van, megoldás még nem született rá. A műtárgyak esetében a 02.08. Budakalászi árvízvédelmi szakaszon található Dera-patak torkolati csőzilip állapota kapta a legrosszabb értékelést. Ezen az árvízvédelmi szakaszon található még a Szentistvántelepi-árok torkolati zsilipje, mely szintén nagyon rossz állapotú. Ezen műtárgyak kapcsán az esetleges bontás kérdése is megfontolandó, viszont ehhez komoly hidrológiai vizsgálat és geodéziai mérések szükségesek, hogy biztonságosan elvezethetőek

legyenek a töltés mentett oldalán található háttérvizek. A műtárgyak többségéről elmondható, hogy mindegyik esetében szükséges lenne kisebb-nagyobb javítási, felújítási munka elvégzése. A II. rendű töltések a korábbi évek állapotához képest érdemben nem változott. Azokon a területeken, ahol a helyiek kaszálják a védvonalat sokkal jobb állapot figyelhető meg. A fás szárú vegetáció kezelése az idő előrehaladtával egyre nagyobb problémát okoz. A makádi töltés koronáját az önkormányzat a korábbi projektet folytatva kívánja megvalósítani, ezáltal pedig a töltés kerékpáros használata nagyban javulna.

A szakbizottsági beszámolókat követően a szakaszmérnökségek következtek. Jelenleg az igazgatóságunknak három szakaszmérnöksége van: I. Szakaszmérnökség, II. Szakaszmérnökség és III. Szakaszmérnökség. Mindhárom egység rendelkezik árvízvédelmi szakaszokkal és kisvízfolyásokkal. Az árvízvédekezés tapasztalatai rávilágítottak az egyes szakaszok előnyeire és hátrányaira. A Szentendrei-szigeten 2013. után végzett árvízvédelmi fejlesztések jónak bizonyultak és jelentősen csökkenteni tudták a védekezési

helyszínek és beavatkozások számát és anyagigényét. Az árvízvédelmi rendszer teljes kiépítésére a tervek elkészültek, amint az ehhez szükséges források is rendelkezésre állnak, a fejlesztés megvalósítható. Ugyanez igaz a 02.08. Budakalászi árvízvédelmi szakaszra is. Védképességet befolyásoló tényező csak a Szentendrei-szigeten, Horányban volt, a partfal leszakadás helyszíne, mely bevédése érdekében közel 1000 tonna terméskő került elhelyezésre a partfal mentén. A probléma megoldása érdekében a partfal mihamarabbi helyreállítására van szükség, mely igazgatóságunkon jelenleg elsődleges prioritást élvez. A szakbizottságok által elmondottakat a szakaszmérnökök beszámolója is alátámasztotta, ami a benőttséget, a fenntartási munkákhoz szükséges jelentősebb anyagi forrást és a műtárgyak, valamint az épületek állapotát jellemzi. A hulladékok ke-

zelése és azok eltávolítása, gyűjtése az igazgatóságunk esetében is jelentős feladat. Ezt a többletmunka személyi és anyagi értelemben is egyre nagyobb terhet ró igazgatóságunkra.

A szakaszmérnökségi beszámolókat a szakágazatok követték. A korábbiakkal teljesen összhangban hangzottak el a tevékenységek ismertetése. A szakágazat felhívta a figyelmet, hogy a jelentős mennyiségű illegális tevékenység során a vízügyi hatóság sok esetben nem tud érdemben haladni az ügyekkel, azok kezelése és megoldása több esetben nem valósul meg, valamint a kapcsolatfelvétel is nehézkes. Ezek fejlesztésére több próbálkozás is történt az utóbbi időben, de érdemben ezek még nem hozták meg a várt eredményt. Elhangzott az is, hogy az idei évben jelentős számú káresemény és ebből fakadó készültség lett elrendelve. Ez is azt bizonyítja, hogy az igazgatósá-

gunk területére eső városok lakossága és országos jelentősége (pl.: Budapest, Dunakanyar települései) páratlan hazánkban és jelentős többletmunkát, valamint kihívást jelent számunkra.

A kiértékelő értekezlet végén a vezetőség elmondta a jövő évre vonatkozó főbb fejleményeket, amelyek a védképesség ellátásának biztosítása érdekében szükségesek. Ezen túlmenően ismertették a következő év legnagyobb kihívásait is, amelyet, többek között, a „Vizet a tájba” projekt jelent majd.

A vezetőség elmondta, hogy a jövőben szeretné, ha minden dolgozó a saját maga területén, a legjobb tudása szerint végezné a feladatát továbbra is. Összességében elmondható, hogy a szeptemberi védekezést az igazgatóság dolgozóinak jól sikerült megoldania.

Szerző: Monori Attila

XLVI. Országos Vízrajzi Értekezlet

A XLVI. Országos Vízrajzi Értekezletet a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság rendezte október 1-2. között, a tiszakécskei Barack Thermal Hotelben. Igazgatóságunkat három résztvevő képviselte.

Az értekezlet első napján délelőtt a vízügyi ágazat aktuális tennivalóiról hallottunk Gacsályi József műszaki főigazgató-helyettestől, majd Lovas Attila igazgató és Tóth Péter vízrajzi osztályvezető mutatta be a rendező igazgatóságot, végül Keresztény Mihály főosztályvezető és helyettese, Varga Balázs beszélt a vízrajzi szakágazatot érintő projektekről, feladatokról. A délutáni előadások a Vízrajzi Modul fejlesztése, a VM mobil applikáció bevezetésének tapasztalatai, a MI a vízrajzi adatfeldolgozásban, a Hungaromet Zrt-vel való együttműködés lehetőségei, a vízrajzi

munkacsoport 2024. évi tevékenysége és az ISO auditok tapasztalatai témaköröket mutatta be. Az előadásokat követő fórumon mindenki elmondhatta hozzászólását, kérdését, megoldandó problémáját.

Az első nap szakmai előadásai mellett érdekes színpolt volt a környék szülöttjének, a Karinthy Frigyes is megihlető, Szabolcska Mihály népi-nemzeti költő munkásságának felvillantása, Lovas Attila igazgató tolmácsolásában. A nap éjszakába nyúló fehér asztalnál és a szálloda gyógyvizes medencéjében folytatott, szakmai-baráti beszélgetéssel ért véget.

A második napon

az OVSZ 2024. évi fejlesztéseiről, a Tarna 2023-24. évi árvizeinek jellegzetességeiről, a 2024. júniusi Rába árhullám előrejelzéséről, az előrejelző munkacsoport tevékenységéről, a modell alapú vízkészlet-gazdálkodásról és az aszálymonitoring hálózat továbbfejlesztési elképzeléseiről hallhattunk érdekes előadásokat.

Szerző: Albert Kornél

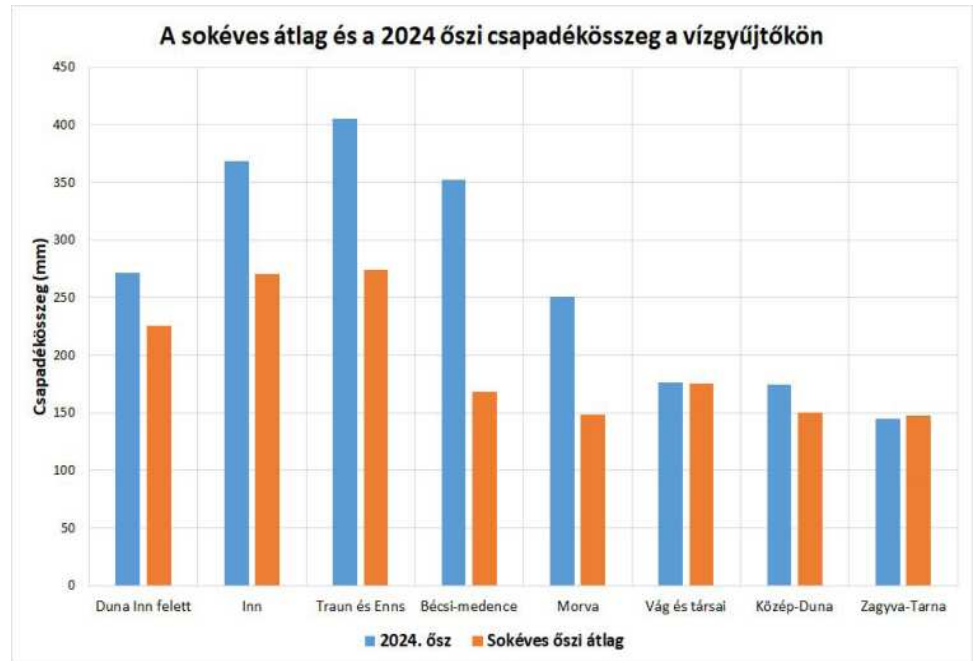
HIDROMETEOROLÓGIAI TÁJÉKOZTATÓ

Csapadék

Az őszi hónapokban az egyes dunai részvízgyűjtőkön többnyire a sokéves átlagot jócskán meghaladó vagy ahhoz hasonló mennyiségű csapadék hullott.

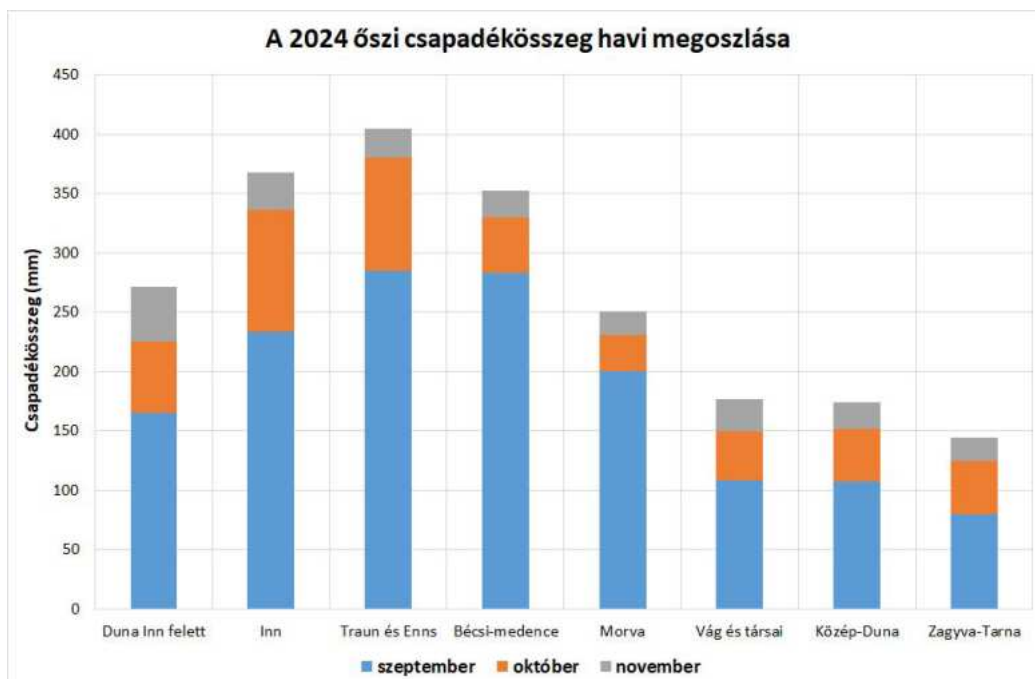
A legtöbb csapadék (405,1 mm) a Traun Enns vízgyűjtőjére, míg a legkevesebb (144,3 mm) a Zagyva-Tarna vízgyűjtőre érkezett. A sokéves átlagtól való legnagyobb pozitív eltérés a Bécsi-medence vízgyűjtőjén alakult ki, itt több, mint 100%-kal hullott több csapadék az ilyenkor megszokottnál. Az igazgatóság területét érintő vízgyűjtők közül a Zagyva-Tarnán és a Vág-Garam-Ipolyon kevéssel átlag alatti, a Közép-Dunán közel 15%-kal átlag feletti csapadék érkezett.

Bár a teljes évszakot tekintve csapadékos vagy átlagos csapadékú időszakról beszélhetünk, de az egyes hónapok között rendkívül aránytalanul oszlott meg a csapadékmennyiség. Szeptemberben a vizsgált vízgyűjtőkön az évszakai csapadék több mint 60%-a, volt ahol több mint 80%-a hullott le,

míg októberben ugyanez az érték vízgyűjtőnként 15-30% körül alakult, novemberben viszont csak 5-15% között mozgott. Az évszakai csapadéktöbblet tehát elsősorban a szeptemberi esőzések, ezen belül is a hónap közepén érkező Boris ciklon csapadékterkenysége eredményezte. A vizsgált vízgyűjtőket tekintve a ciklon hét napja alatt a legtöbb csapadék Fel-

ső-Ausztriában esett, ahol nagyobb kiterjedésben, területi átlagban 200 mm feletti értékeket mértek, de hasonlóan rendkívül nagy csapadékú körzetek Csehországban is voltak. Októberben többnyire kicsivel átlag alatti, míg néhány vízgyűjtőn kevéssel átlag feletti csapadék hullott, míg novemberben mindenhol jócskán átlag alatti volt a havi csapadékösszeg.

Léghőmérséklet

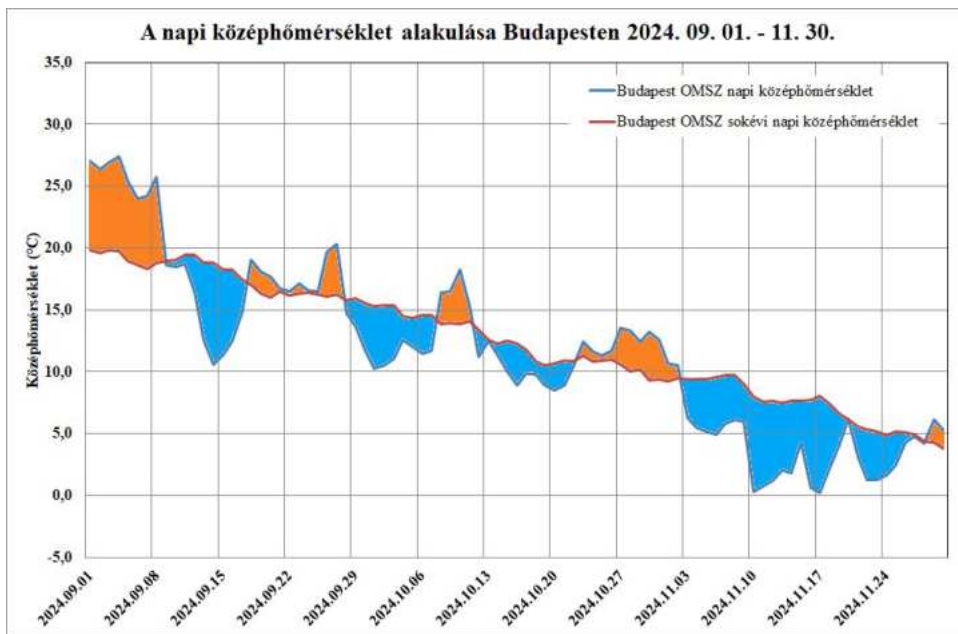
Igazgatóságunk területén az őszi átlaghőmérséklet 10,4 °C volt, ami pontosan megegyezik a sokéves területi átlagértékkel.

A sokévi átlagtól való legnagyobb pozitív eltérés szeptemberben adódott, amikor az igazgatóságunkon elhelyezkedő állomásokon területi átlagban 1,7 °C-kal volt melegebb az ilyenkor megszokottnál. Októberben is kicsivel (0,5 °C) melegebb volt a sokévi átlagnál, viszont novemberben jelentősen, 2 °C-kal az átlag alatt maradt a területi átlaghőmérséklet. Állomásaink közül Budapest belterületen volt a legmagasabb a havi középhőmérséklet mind a három hónapban, míg a legalacsonyabb havi középértékeket szeptember-októberben Kékestetőn, novemberben

pedig Zabaron észlelték.

A következő ábrán a Budapest-Pestszentlőrinc OMSZ állomás (2024. ősz), napi illetve sokéves napi középhőmérsékleteit ábrázoltuk. A görbén késsel vannak színezve azok az időszakok, amikor átlag alatt, míg narancssárgával azok, amikor átlag felett alakult a napi középhőmérséklet. Az ábrán is jól látszik a rendkívül meleg szeptember eleji időjárás, majd a Boris ciklonban érkezett hidegebb légtömegek mintegy tíz napra jelentősen, a sokévi átlag alá vitték a léghőmérsékletet. A hónap további részében aztán kicsivel az átlag felett alakultak a hőmérsékletek. Az októberi időjárás meglehetősen hullámzóan, de összességében valamivel a sokévi átlag

felett alakult: a hónap elején és közepén volt két hosszabb, akár jelentősen hűvösebb periódus, míg a maradék időszakokban akár számottevően az átlag felett alakultak az értékek. Viszont novemberben, bár a hónap első és utolsó napjaiban melegebb volt az átlagosnál, szinte az egész hónap során a sokévi átlag alatt maradt a hőmérséklet. Az akár 7-8 °C-os negatív eltéréseket is hozó időszakot csak kisebb felmelegedések szakították meg, de a napi középhőmérséklet ekkor is csak legfeljebb a sokévi átlagérték szintjéig emelkedett. Összességében az idei november mintegy 2 °C-kal volt hűvösebb a megszokottnál, Budapesten.

Folyóink vízállása

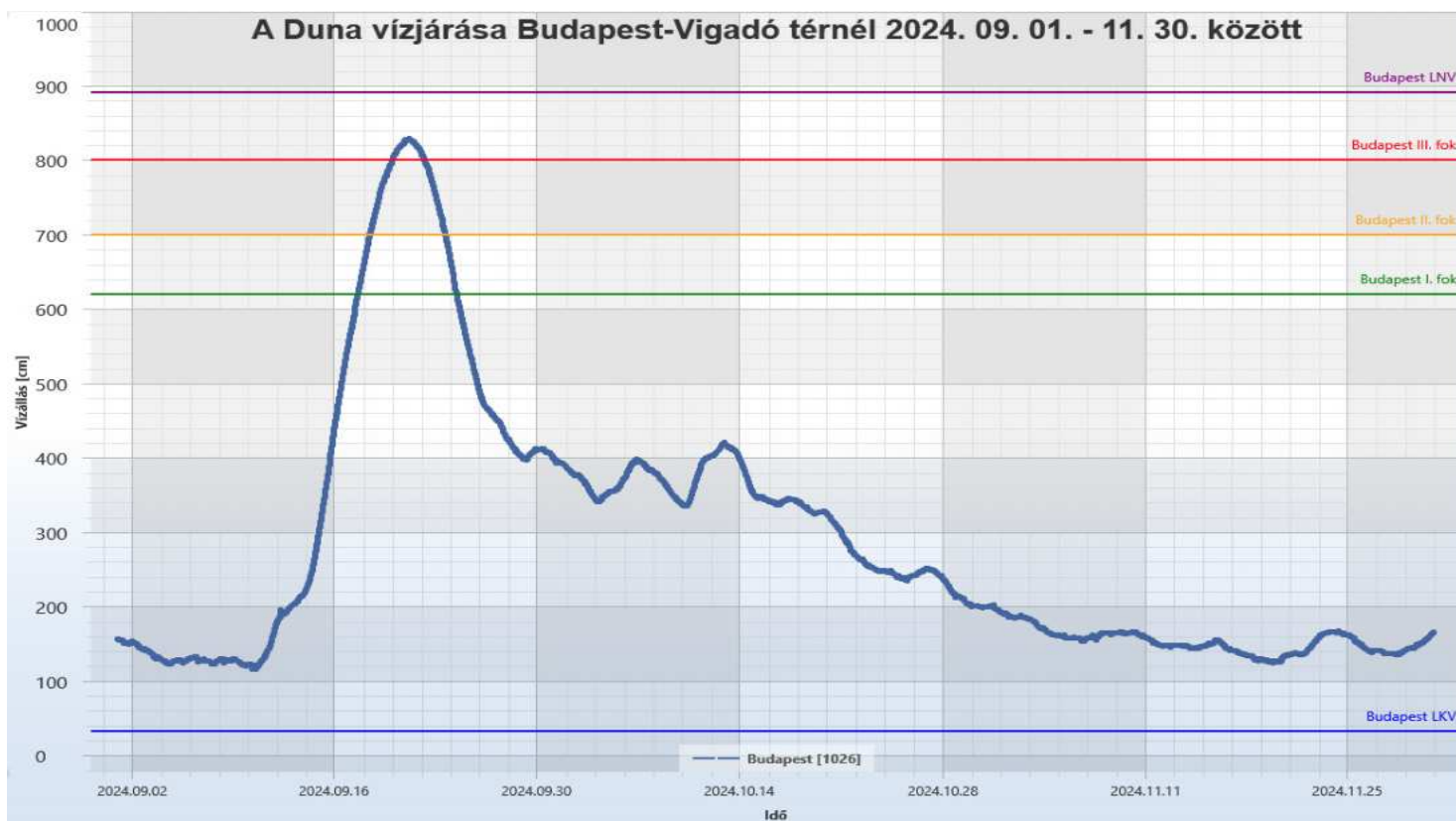
Duna

A nyár második felének rendkívül száraz időjárása következtében a Duna vízjárása szeptember első napjaiban nagyon alacsony szinten, jelentősen a 200 cm-es szint alatt tartózkodott. Az időszak – és az év eddig eltelt részének – leg-

alacsonyabb vízállását szeptember 10-én, a reggeli órákban érte el a Budapest-Vigadó téri vízmércén, 117 cm-rel.

Mindeközben azonban már úton volt a felső vízgyűjtőkre rendkívüli csapadékmennyiséget szállító Boris ciklon, amely elsősorban a Keleti-Alpok középső és keleti vízgyűj-

tőit öntözte jelentős csapadékkal. Ennek következtében jelentős árhullám alakult ki a Dunán. Budapest térségében a vízszint emelkedése szeptember 10-én kezdődött, és mintegy nyolc méteres áradás után, III. fokú árvízvédelmi készütségi szint felett, 830 cm-en tetőzött az árhullám, szeptember

21-én hajnalban. Ez az érték a budapesti vízmércén valaha észlelt ötödik legnagyobb jégmentes vízállás, amely bő 60 cm-rel maradt el a valaha észlelt legmagasabb, 2013-as maximumtól. A mintegy 12 órán keresztül fennálló tetőzés után intenzív apadás kezdődött, és öt nap múlva már ismét a közepes tartományban mozgott a vízszint.

A következő mintegy kéthetes időszakban a 35-45 %-os meder-

teltségi tartományban hullámzott a vízállás, a mintegy 50-60 cm-es vízszintingadozással levonuló kisebb árhullámokat a sorban érkező nyugat-európai frontrendszerek csapadékai okozták.

Október közepétől aztán megnyugodott a térség időjárása, a szárazabb időszak eleinte lassan apadó, majd november elejétől alacsony szinten stagnáló jellegű, bár kissé ingadozó vízjárást ered-

ményezett a térségben egészen a hónap végéig. Ekkor nagyjából a 10-15%-os mederteltségi tartományban mozgott a Duna vízállása Budapestnél.

Érdekes, hogy szeptember közepén mintegy tíz napos időszávon belül alakult ki a Dunán az év eddigi legalacsonyabb és legmagasabb vízállása.

Ráckevei (Soroksári)-Duna

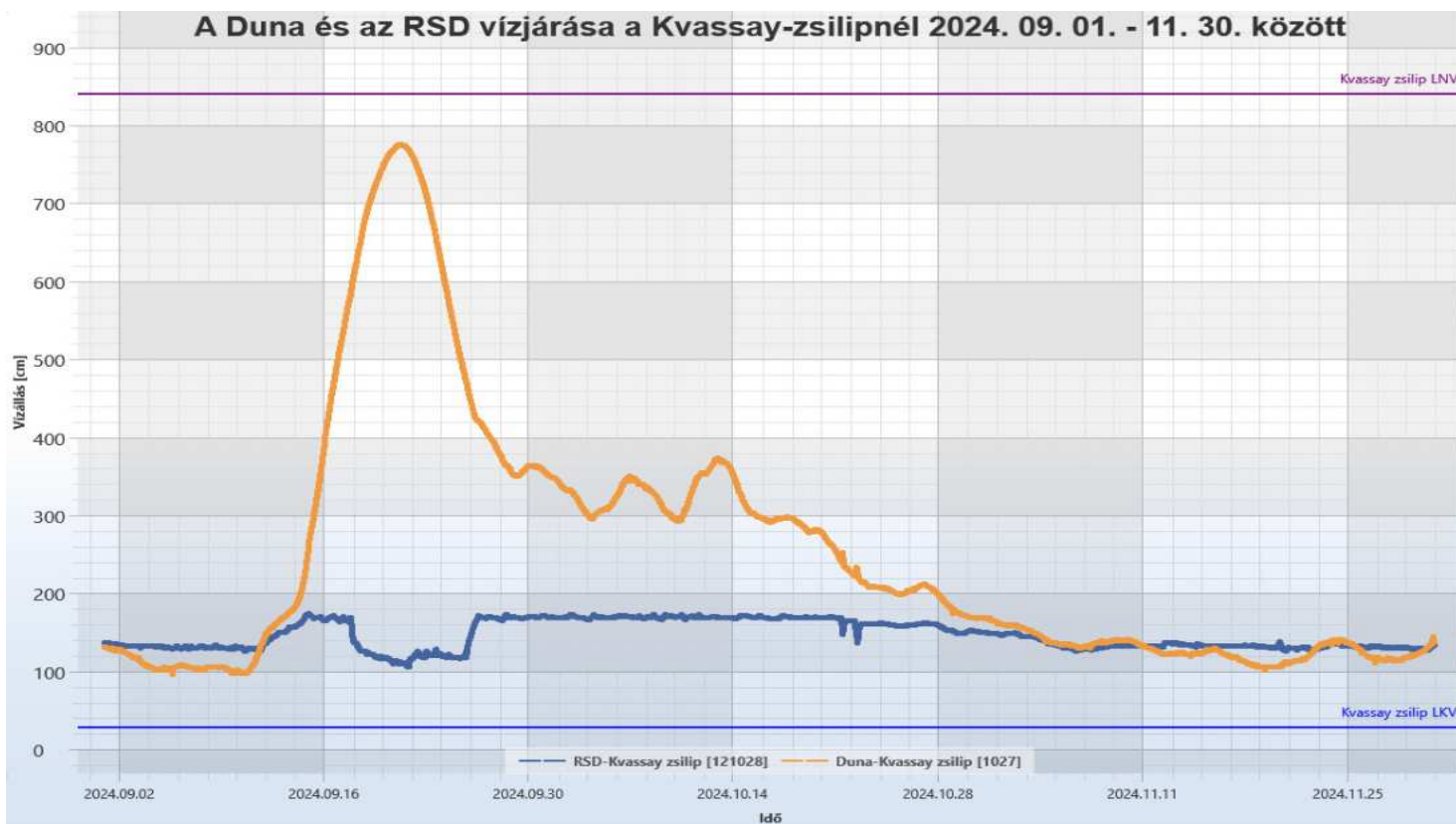
A Ráckeve (Soroksári)-Duna-ág Kvassay-zsilipen keresztül történt vízbetáplálása tekintetében a vizsgált időszak többé-kevésbé szimmetrikusnak tekinthető. A dunai alacsony vízállások következtében szeptember első napjaiban, illetve szinte a teljes november hónapban az RSD vízpótlására, szivattyús vízbetáplálásra volt szükség. A szeptember közepe és október vége közötti másfél hónapban viszont szinte végig lehetőség volt a gravitációs vízbevezetésre. Ez alól

kivételt csak a dunai árhullám tetőzése körüli, mintegy tíz napos időszak jelentett, amikor a Kvassay-műtárgycsoport védelmében betétgerendákkal zárták el a zsilipnyílásokat, ezáltal a műtárgyon keresztül a vízátvezetés nem volt lehetséges. Ebben az időszakban az RSD déli végén, a Sajó Elemér többfunkciós vízleeresztő műtárgy segítségével lehetett az RSD vízfrissítését nagyjából megoldani.

A szeptember eleji vízhiányos időszakban tartós kisvizek mutatkoztak, -30 cm-es maximális negatív vízlépcső mellett. Ezzel szemben

a novemberi vízpótlási időszakban a Dunán kialakult kis árhullámoknak köszönhetően rövidebb időszakokban a gravitációs vízbetáplálás többször is lehetséges volt az RSD felé. A köztes vízpótlási időszakokban -20 - -30 cm-es maximális negatív vízlépcsők alakultak ki a műtárgy környezetében.

Össességében így elmondható, hogy az őszi három hónap mintegy felében kellett szivattyús vízbetáplálást alkalmazni, míg gravitációs vízbeeresztésre is mintegy másfél hónapig volt lehetőség az RSD felé.

Ipoly

Szeptemberben egy jelentősebb árhullám vonult le az Ipolyon, melyet a Boris névre keresztelt ciklonból hulló csapadék eredményezett. A Dunán jelentős árvizeket okozó csapadékos időjárás az Ipoly vízgyűjtőjét csak jóval kisebb mértékben érintette, így itt a fokozati szintektől messze elmaradó, csu-

pán fél méter körüli vízszintemelkedéssel járó árhullám alakult ki. Az árhullám a felső szakaszon 15-én, a középső szakaszon 16-án tetőzött mindössze 15-25%-os medertelítettségi értékek mellett. Az alsó szakaszon ugyanez az árhullám csak alig 20 cm-es vízszintemelkedéssel járt, azonban néhány nappal később a Duna visszaduzzasztó hatása miatt már jóval na-

gyobb árhullám alakult ki, ami 20-án tetőzött, de a mederteltség ekkor sem érte el a 30%-ot. Ezt követően az Ipoly teljes szakaszán ismét nyugodt, stagnáló a vízjárás, a mederteltség alacsony, 5% körüli értéket mutat.

Októberben folytatódott az Ipolyon a nyugodt vízjárás, alacsony medertelítettségi értékek mellett. Bár a hónap eleji nagy csapadékok

hatására érkezett egy kisebb ár-hullám a folyón, de ezt leszámítva csak 10 cm-en belüli vízszintingadozások fordultak elő. Az említett ár-hullám szakasztól függően október 3-6. közötti időszakban tetőzött és 20-50 cm-es vízszintemelkedéssel járt. A hónapban ezekben

a napokban fordultak elő a legmagasabb vízállások, de ez is csupán kb. 10-20% közötti medertelítettségi értékeket jelentett. Október többi részében a vízjárás kisebb ingadozások mellett stagnáló volt, a mederteltség 5-10% között alakult.

Novemberben a folyó teljes szakaszán stagnált a vízjárás. A havi minimum és maximum vízállásértékeket tekintve, a köztük lévő differencia alig érte el a 10 cm-t, de a legtöbb állomáson csak 5 cm volt. A medertelítettség a folyó teljes szakaszán 5% körül alakult.

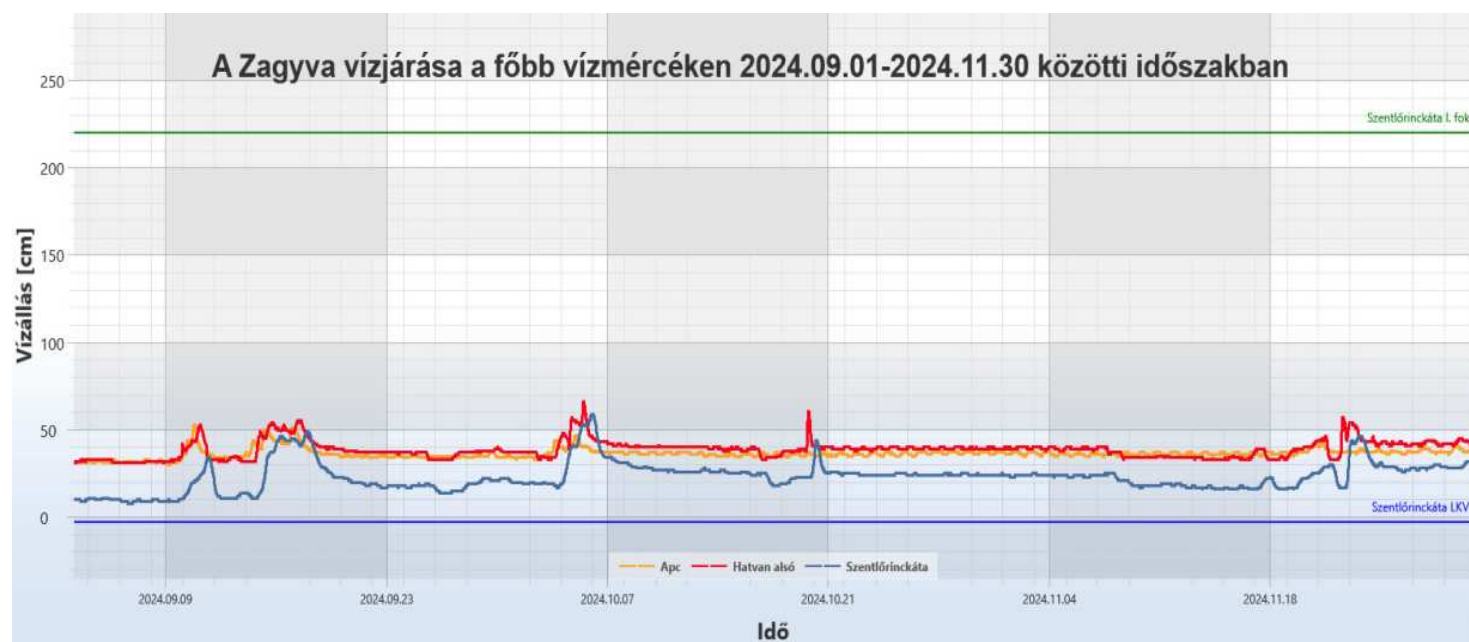

Zagyva

Idén ősszel a Zagyva és mellék-vízfolyásainak vízjárása alacsony tartományban mozgott, a mederteltség mindössze 3-25% között

alakult az állomásainkon. Szeptember első napjaiban a Zagyva vízjárása viszonylag nyugodt többnyire stagnáló volt, szeptember 9-ig csak néhány cm-es vízmozgás jellemezte a folyót. A vízgyűjtőjén

csupán néhány napon, szeptember 9-én és 13-16. között hullott jelentősebb csapadék, amely kimozdította a folyót ebből a nyugodt állapotból, de ez is csak maximum 30-50 cm-es vízszintemelkedést

eredményezett. Az apadást követően, a hónap utolsó harmadában jelentősebb vízszintingadozás már nem volt jellemző. Szeptemberben a medertelítettség a teljes szakaszon alacsony volt, 3-25% között ingadozott. A havi közepes vízálások 50-70%-kal, míg a közép-vízhozamok 30-60%-kal voltak kisebbek az ilyenkor szokásosnál.

Október 2-4. közötti három nap alatt leesett 20-50 mm csapadék is csak kisebb, néhány dm-es vízszintemelkedést eredményezett. A medertelítettség októberben is 5-20% között ingadozott. November az őszt legszárazabb hónapja volt, a Zagyva vízgyűjtőre a sokéves átlag csapadéknak mindössze a 43,6%-a, 20 mm csapadék

hullott le. Ez a mennyiség mindössze négy nap alatt, november 19-22 közötti időszakban érkezett, de csak néhány dm-es vízszintemelkedést okozott a folyó teljes szakaszán. A medertelítettség az egész hónapot tekintve 5-15% között mozgott, de az idő jelentős részében az 5-10%-os tartományban ingadozott.

Zagyva tározói

A zagyvai tározókban a csapadékszegény időjárás miatt az őszt folyamán alacsony vízállásokat tudtunk tartani, kisebb ingadozások jellemezték a vízjárást az esős időszakok függvényében.

A Maconkai-tározó vízszintje szeptember folyamán 20 cm-t csökkent, hónap végéig 427 cm-ről 407 cm-re, majd október első felében visszatöltődött a tározó vízszintje 430 cm-re, és november közepéig ezt a vízszintet tartottuk a tározóban. Ezt követően novem-

ber végéig mintegy 10 cm-t emelkedett a tározó vízszintje, 30-án 441 cm vízállást mértünk.

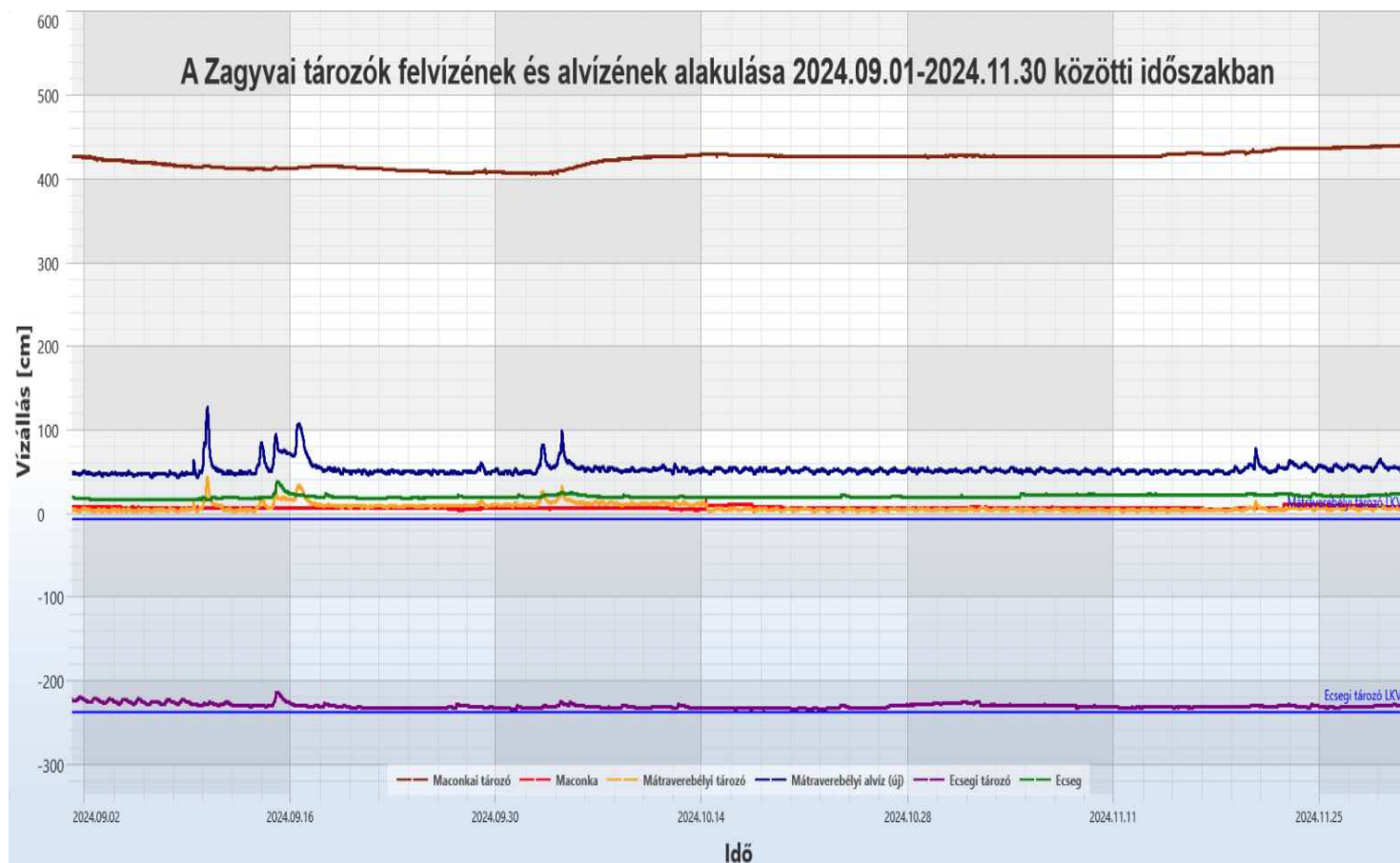
A Mátraverebélyi tározóban a szeptember 9-én és hónap közepén lehullott nagyobb csapadékok hatására csak néhány dm-t emelkedett a vízállás, alapvetően hónap végéig 5 cm-t emelkedett a tározó vízszintje.

Október eleji csapadékok hatására átmenetileg 1-2 dm-t ingadozott a tározó vízszintje, azonban a hónap közepétől ismét visszaesett 4-5 cm-re. Egész november végéig ez a vízállás volt jellemző. Ezzel

az alacsony vízállással mindössze 12-13 cm-rel volt magasabban, mint a 2013-ban mért LKV szint (2013.09.25; -8 cm).

Az Ecsegi-tározóban az őszi időszakban a vízállás megközelítette a tavaly nyári LKV szintet (2023.06.09-én, -238 cm), mindössze 4-5 cm-rel alakult magasabban a vízszint.

*Szerzők: Dr. Kovács Péter
Balázs-Soltész Hanna
Szurdiné Veres Kinga*

VÍZ-TÜKÖR

Interjú Szilágyi Attilával,
igazgatóságunk nyugalmazott igazgatójával

Kedves Igazgató Úr! Kérlek, mesélj kicsit arról, hogyan telt a gyerekkorod, milyen hatások formálták az érdeklődésedet a vízügy iránt?

Nehéz sok újat mondani magamról, mivel a 2023-ban megjelent Vizeink és halaink könyvben már sok dolgot elárultam magamról. Igyekezni fogok azért néhány új, sokak által nem ismert részletet elárulni.

Mi szerettem volna lenni gyerekkoromban? Egy biztos, vízügyi igazgató semmiképpen sem! Alapjában véve katona, néha buszvezetői ambíciókkal. Érdekes, annak ellenére, hogy nem lettem katona az életemet a sereg (fegyveres testület) végigkísérte. (Apukám katona, anyukám fegyőr volt, amíg nem születtek meg bátyáim.)

A vízzel is azért gyerekkorom óta volt kapcsolat. Nagynéném kertje alatt helyezkedett el a márianosztrai focipálya, mely mellett folyt a Bezina-patak, amibe kis kövekből, agyagból gátat építettem, ezzel duzzasztva fel a patak vizét. Márianosztrán ismerkedtem meg

a felszín alatti vizek védelmének fontosságával is. A gátépítés után eléggé koszos voltam, így az utcán található kerekeskútban lévő vödörben mostam meg a kezem. Na, a térfelügyelő kamerák le is leplezték tevékenységemet és a dühös öregasszonyok megkergettek! Akkor magyarázták el nekem, hogy ami budapesti gyerekként természetes volt számomra (ivóvízhálózat megéléte), az vidéken még eléggé fejlesztésre szorult. Nyilván a szennyvízelvezetés hiányára a kertben lévő pottyantós WC volt a jelzés, de Szolnokon élő nagymamámnál ezt már megszoktam.

Életemben meghatározó volt, hogy négy évvel idősebb bátyám farvizén evezve végeztem általános és középiskolai iskolai tanulmányaimat. Ő volt a szorgalmas, rendes mintadiák, én, az öcsike pedig a „cukipofa”. Rettentően rossz gyerek lehettem, akaratos, hisztis, aki még tanulni sem szeretett, de mivel szüleim nem túrták a rossz jegyeket, így kénytelen voltam teljesíteni. (Nagyon idegesítő tud lenni, a „bezzeg a bátyád” kiszólások.) A gimnáziumot a régi Móricz Zsigmond Gimnázium matematika tagozatos osztályában végeztem, nyilván nem fogjátok kitalálni, a bátyám is ott tanult ugyanolyan szakon. Ő gépészmérnöknek, én katonának készültem. Nem tartottam magam soha sem a legokosabb embernek, de az első 13 osztályzatom 1-es volt, még földrajzból is, amit azért mindig szerettem és azt hittem tudom is. Ekkor apukám csak annyit mondott, lehet, hogy túl erős neked ez a gimnázium, keressünk inkább más helyet. Ettől nagyon el-

szégyelltem magam, és innentől kezdve félévente 2-3 tizedet javítva, 4,6 átlaggal zártam a gimnáziumot. Az érettségi banketten ezzel pozitív példa lettem, hogy én mindig tudtam javítani az átlagomon. A gyenge kezdés után, mondjuk nem volt nehéz. Amikor elsős voltam, bátyám egy tornaórán súlyos balesetet szenvedett egy tigrisbucfenc közben, így a gépészmérnöki karrierje ugrott. Apukám révén a katonasághoz került és külföldi ösztöndíjas lett Varsóban, kibernetika elektronika szakon. (Figyelem ez 1975. körül volt!) Tudom, itt rólam lenne szó, de annyit azért itt szeretnék elmondani, hogy nagyon büszke vagyok a bátyámra. Nagyon sok dologban motivált, hogy ne csak névben, hanem tudásban is hasonlíthassak hozzá. Hihetetlen szorgalmának köszönhetően felépült sérüléséből, és mint katonatiszt nagyon szép karriert futott be. A magyar orvoscsoporthoz tagjaként részt vett az Öböl-háborúban, 3 évig katonai attaséhelyettes volt az USA-ban, majd megszakításokkal több, mint 11 évig volt katonai attasé Lengyelországban. Szóval ilyen emberre nem volt nehéz felnézni és volt előttem egy szép példa. De hogyan lett katona jelöltből vízügyes? Harmadik osztály után felmerült a kérdés; „hogyan tovább?”

Végül milyen döntés született? Úgy érezted, hogy a bátyád példáját követed és külföldön folytatod a tanulmányaidat?

Gondolkodtam, hogy megyek tovább a bátyám után Varsóba, de ott akkor nem indult évfolyam, azaz

egy évet ki kellett volna hagynom. Ezt senki sem akarta. Apukám műszaki utász alakulatnál szolgált, és ő volt az egyik katonai összekötő az 1970-es árvíznél. Egyszer behívott magához az Alkotmány utcába – ott volt az Országos Vízügyi Hivatal központja – és a titkárnők megörültek, hogy jött egy tizenegy éves kisfiú, akit is-tápolni lehetett. Kérdezték, mit szeretnék, s mivel akkor már itthon sokfajta üdítő volt, de otthon kólát nem ihattam, így azt kértem. Meg is ittam vagy 10 db – talán – Sztár Colát, amitől aztán szédelegtem hazafelé rendesen. Ez a kép azonnal beugrott, amikor apukám felvetette, nézzük meg, mit csinálnak a vízügyesek. Egyik barátjához bementünk a Márvány utcába és ott Kiss József – a hajózásért akkor felelős – fogadott minden szép jóval, és beszélgettünk hármásban. A személyzeti főosztály következett, ahol Dr. Váradi József, apukám régi barátja volt akkor a főnök – akinek a kisebbik fia később dolgozott az osztályomon hidrogeológusként – ahol elmondták, milyen ösztöndíjas lehetőségek vannak. Felmerült a lengyel vonal, elvégre ott szeretik a magyarokat és csinosak a lányok is – azért bátyám révén elég sokat jártam arra, – de ott csak szennyvíz vonalon volt képzés. Na, azért szennyvízes nem akartam lenni, – de az élet kárpótolt, később ennek a szakágnak is lehettem vezetője, így maradt Szovjetunió, ahol még volt vizes képzés. Megakadt a szemem a vízierőmű-építési szakon – tudjátok a gátak a Bezina-patakon -, de arra csak egy hely volt, így javasolták legyek hidrológus Leningrádban. Hát hogyne szeretnék az lenni, de ki is az a hidrológus? Így abban maradtunk, erre adom be a felvételit. Azért harmadikosként, megnyertem az iskolai földrajz versenyt, Lengyelország

gazdaságföldrajzáról kellett beszélnem. Olyan dolgokat mondtam, amiről még a tanárok sem hallottak, nemhogy a tankönyv. A felvételimmel kapcsolatban Szakács Zsuzsánna visszaemlékezésében, a Közép-Duna nyári számában már olvashattatok. A lényeg, hogy nemcsak szakmai tantárgyakból, hanem oroszról is vizsgáznom kellett. Na, az írásbelim 0-s (!), a szóbelim 3-as lett! Még volt egy elbeszélgetés is mindenkivel, ezen megkérdezték, miért éppen hidrológiával szeretnék foglalkozni. Elhadartam az értelmező szótárban erre a szócikkre lévő mondatokat, majd közöltem, hogy én régóta vagyok kapcsolatban a vízzel, elvégre 6 éves korom óta versenyszerűen úszok. Több kérdés nem volt... A felvételim sikerült, azaz úgy jártam fél évet még a gimnáziumba, hogy felvettek, de nyilván érettségiznem kellett.

Hogyan készültél a katonasággal járó kihívásokra?

Ezen akadály után bevonultam Szegedre, a Zalka Máté laktanyába, ahol a külföldi egyetemre készülőket készítették fel a Haza védelmére, műszaki utászként. Azért a dandárunk 3. lépcsős volt, ami gyakorlatilag azt jelentette, hogy harcba csak végszükség esetén vittek volna. A tíz hónapos szolgálatom nagyon jó volt az életre való felkészítésre. Megtanultam stokizni – ruhát összehajtani székre -, cipőt pucolni a nadrág hátán, - 10 °C-ban, gázálcban éjszakai gyakorlaton aludni, sátorozni – ugyancsak téli körülmények között, felbecsülni az atomtámadás utáni lehetőségeimet, a ruhaviseletek használatát időponthoz kötötten, kúszni-mászni betonon vagy földön, szögesdrót alatt, gázkamrában sétálni, tüzes árok felett szaladni, lőni, WC-t, folyosót, krumplit és perzselt disznót pucolni, mene-

telés közben aludni, vagy énekelni. Addig sem voltam késő típus, de az, hogy 6:00 alatt mit értenek, az is világos lett mindenki számára. De megtanultam legfőképp túlélni! (Ennek azért később a Szovjetunióban nagy hasznát vettem.) Voltam mezőgazdaságban is dolgozni: Kisteleken, a borászati kombinátban nekem kellett fokolni a beérkező szőlőket. Nem is értettem, miért akarnak megkenni, hogy többet írjak be a tényleges adatoknál?! Eddig ilyennel sem találkoztam, de hát nyilván ilyenbe az ember nem ment bele, tisztességtelennek éreztem. Azaz tíz hónap alatt felnőttem, de az igazi lecke az volt, hogy zárkózott szüleimről nagyon sok felemelő és pozitív információt tudtam meg. Ettől az időponttól datálódik az, hogy megszerettem szüleimet és nagyon büszke lettem rájuk. A leszerelés után július közepén utaztunk ki Kijevbe hat hetes nyelvi előkészítőre, majd augusztus végén érkeztünk meg Leningrádba, ahol a harmadikosok fogadtak minket: Deák Ferenc, Kovács Hilda és Harangozó Mária.

Mik voltak az első benyomásaid a Szovjetunióban töltött éveidről? Hogyan alkalmazkodtál az ottani körülményekhez?

Magáról az egyetemi évekről külön könyvet lehetne írni – talán lesz is ilyen -, ami itt most említésre érdemes, hogy Szöllősi Irénnel és Szakács Zsuzsával egy jó triót alkotva, végig segítve, versegyeztünk egymással. Amikor valaki megborult érzelmileg, akkor is számíthatott a másakra.

Nem volt lehetőségünk lazulni, mert az egyetemen – hála a dicső elődöknek – nagyon nagy tisztelete volt a magyaroknak. Az ott végzett közel 40 magyar diák idővel, az ágazatban is szép pozíciókat töltött be. Egy kis családot alkottunk, támogatva egymást. Leningrádban

*Szakács Zsuzsanna
és Szilágyi Attila*

lettem büszke a magyarságomra – közel 50 nemzet lánya-fia tanult az egyetemükön –, és tanultam meg összefüggően előadást tartani, mindezt magyarul. Nyári szakmai gyakorlataimat – ez hiba volt – Magyarországon végeztem, többek között a VGI-nél, a VITUKI-nál, a VIKUV-nál és több vízügyi igazgatóságon, így a budapestinél is.

Az első két évet kellett túlélni, néha a szó szoros értelmében. Az első évfolyamon, télen, – 42 °C volt több napig. Az ember hőérzete erősen átalakul ilyen körülmények között. Emberileg is nagyon nagy lecke volt ez az öt év. Megtanultam főzni – azért az alapanyag beszerzéssel voltak nehézségeim –, kezelni mosni és tisztelni más népek kultúráját, szokásait. Két év kellett, hogy az oroszok befogadjanak és ne idegenként tekintsenek rám. Sokat lógtunk együtt és sok veszélyes helyzetben álltak ki melletttem. Öt év után vörös diplomával végeztem – hasonlóan a két leányzó társamhoz –, a diplomaátadón vastapsot kaptam az évfolyamtársaimtól! Szóltak is a tanárok, hogy ez nem focimeccs.

Állami ösztöndíjas diákként állást kellett biztosítani számunkra, de erről az OVH-ban elfeledkeztek. Közölték, majd októbertől

tudok csak kezdeni. Apukámnak sem kellett több, egy-két telefon és másnap már várt rám Vasadi János, az igazgatóság akkori vezetője, Holló Gyula, VGO osztályvezetővel egyetemben. Így 1983. szeptember 1-től a VGO Felsővízi Vízgazdálkodási Csoportjában kezdtem el dolgozni az igazgatóságon. Mivel, mondjuk úgy, létszámfeletti voltam, nemigen tudtak mit kezdeni velem. Megkaptam egy kb. 1 m magas irathalmazt, mely tartalmazta az összes törvényt, igazgatósági, osztály és szakszervezeti beszámolókat, brigádnaplókat, azaz minden olyat, ami egy területi mérnök számára maximum a leépülést segíti. A kollegák természetesen adták az ívet számomra, próbáltak integrálni a munka világába. Nehéz elképzelni rólam, hogy vállig érő hosszú hajam volt, a zakó, ing, nyakkendő viselet helyett bokafűzős kék nadrágban, Canada feliratú pulóverben jártam dolgozni. A női nem szeretetét is hamar kivívtam magamnak. Ella Péterné minden hétfőn bezuhant a székébe és órákig hallgathattam, hogy egész nap mosott és hogy Ő milyen fáradt. Csendesen megjegyeztem, hogy baromi nehéz volt betenni és kivenni a mosógépből a ruhákat. Pár napig nem is beszélt velem.

Mikor indult el a szakmai karriered? Nehéz volt a kezdet?

Végre megkaptam első szakmai munkámat: a Tápíószecsői halastavak vízforgalmát kellett kiszámolni. Ehhez annyit tudni kell, hogy 1983-as évek meteorológia szempontból száraz periódusú időszak volt. Akkor a személygépjármű használat sokkal bonyolultabb volt, mint most. Nemcsak szakmai okokkal kellett megmagyarázni a kiszállás tényét, hanem gazdasági szempontból is bizonyítani kellett a gépkocsi használatot. Én nem

foglalkoztam ezzel és vasúttal leutaztam Szecsőre, majd begyalogoltam a tavakat. Na, ezzel aztán nagy vidámságot okoztam a csoportban. Mondták, ilyen hülye is csak én lehetek! Egyébként az ember nem szívesen tette ki a lábát a folyosóra, mert ha beleakadtál egy-egy vezetőbe, azok megkérdezték, hogy mit is csinálsz a folyosón, miért nem dolgozol. Ennek kivédésére mindenki a hóna alatt egy-egy ügyirattal ment bárhová. Akkor volt csak bukás, ha még meg is nézték az ügyiratot, miért kell ezzel menned bárhová.

Az épületben azért elég komoly szaktekintélyek fordultak meg: Vasadi János, Dr. Károlyi Csaba főmérnök, Kóhidi Andor gazdasági igazgatóhelyettes, Radványi Rudolf, Somogyi Miklósné, Forstner Miklós osztályvezetők, akikkel valamilyen kapcsolatom volt. Holló Gyulát azért nem említem, mert vele naponta találkozhattam. Velük a tegezés is nehezen ment. 1984 februárjában felhívtak a titkárságra. Az már akkor sem jelentett jót! Vasadi János közölte velem, hogy március 1-től megbíznak a csoport vezetésével és olyan még nem volt az ő gyakorlatában, hogy féléves munkaviszony után ilyen megbízást adott volna bárkinek is. Nagyon meglepődtem és hebegve megköszöntem a lehetőséget. Belegondoltam, hogy nekem kell olyan általam nemcsak emberileg, hanem szakmailag is becsült embereket irányítanom, akik többéves, évtizedes gyakorlattal rendelkeznek? Lovretity Éva, Varga Ida, Pintér Judit, Göldner Tiborné, a már nevesített Ella Péterné, Jeney Albertné, Schnell Gyuláné és Varga Péter. Hát a bejelentés mindenkit váratlanul ért, és én voltam minden, csak rendes ember nem. Becsületükre legyen mondva, mindenki próbált szakmailag támogatni, de azért furán néztek rám.

Minek volt köszönhető ez a gyors karrier? Hogy birkóztál meg ezzel a felelősséggel?

Januárban volt egy 36 órás árvízvédelmi gyakorlat a központban. Az időlépték úgy volt meghatározva, hogy a két órás adatok, információk 15 percenként jöttek. Én a lokalizációs csoportba voltam beosztva. Éjfélkor kaptam egy információt, hogy gátszakadás történt a Csepel-szigeten és számolnom kellett a böge feltöltődését. Valamikor 1 óra felé – az ajtóval háttal ültem – mellém állt valaki és megkérdezte mit csinálok? A számításokból fel sem nézve – hol volt akkor még a számítógép, számológép se nagyon – válaszoltam, hogy mit csinálok. Jött egy újabb kérdés, miért így számolom a befolyó vízhozamot? Erre is igyekeztem a legjobb tudásom szerint válaszolni, kicsit sértve érezve magam, hogy miért is csökkentem az átbukás magasságát és ez miért nem világos azonnal mindenki számára. Tényleg nem tudtam kivel beszélek, később mondták a többiek, hogy a teljes védelemvezetés jött be és a kérdéseket Károlyi Csaba főmérnök tette fel. Mint csoportvezető igyekeztem tanulni a többiektől, különösen sok segítséget kaptam Varga Pétertől, aki bevezetett a számítógép rejtelseibe, előbb ZX Spectrum, majd Commodore 64-es gépeken. Később jöttek a XT-ék DOS operációs rendszerrel, majd az egyre fejlettebb gépek. Holló Gyula jelezte felém, hogy Dr. Csoma Jánosné, a vízrajz akkori vezetője nyugdíjba vonul, Buzás Zsuzsanna az OVH-ba megy, Kozák Edit pedig gyermekkel volt még otthon, így engem szemelt ki a csoport vezetésére. Így kerültem a végzettségemnek megfelelő helyre 1987. december 1-től. A csoportnak már komoly gárdája volt, Egri Miklós, Bock Kálmán, Igaz Tibor személyében. Ehhez a csapathoz

csatlakozott még Soproni János és az újonnan felvett Rosché Károly. Nálunk dolgozott még Futó Éva és Jenei Albertné, aki jött velem a régebbi csoportból. A csoportvezetői munkám mellett sikeresen lettem egy szakmaival bővített angol középfokot, és elvégeztem a BME-n a vízrajzi szakmérnöki képzést is. Az 1989-es rendszerváltás után szervezeti átalakulás volt a VIZIG-en, 1990-től. A Vasadi János igazgató nyugdíjba vonulása miatt, az akkor regnáló Konkoly János igazgatót Kabay Sándor váltotta fel, míg Reich Gyula főmérnököt Koppány György és két osztály összevonásával Rémai János lett az osztályvezető. Akkor már a csoportban dolgozott Horváth Józsefné és Göldner Tiborné is és éppen visszajött Benke Gyuláné. Közülük egy embert el kellett küldenem. Életemben először kellett személyi ügyben döntenem – akkor még javaslati szinten –, nagyon sokáig gondolkozva racionális és nem érzelmi alapon döntöttem. Az életben később nagyon sok személyi döntést kellett hoznom, mint vezető. Nekem, ezen döntések feldolgozása, még a legegyszerűbb esetekben is nagyon sokáig tartott.

Az életed során gyakran szembesültél váratlan helyzetekkel. Mit tanultál ezekből a tapasztalatokból?

A rendszerváltás után vállalkozó is lettem, MLM-es rendszerben kozmetikai szerek forgalmazásával foglalkoztam. Azon kívül, hogy erősen nagyobb jövedelemre tettem szerintem, mint amit az igazgatóságon kaptam, megtanított az emberekkel való kapcsolattartásra is. Az egyik tapasztalat volt, hogy igazából csak magadra és azokra az emberekre számíthatsz, akik igaz barátaid, és próbáld a másik ember fejével gondolkozni. Mindkét dolgot a későbbiekben nagyszerűen tud-

tam használni, mint vezető. (Aki beszélt velem személyesen vezetőként, biztos meglepődött, hogy sok esetben becsuktam a szemem. Ezt egyrészt azért tettem, mert sajnós a szemeim beszédesek, másrészt próbáltam elképzelni a másik helyzetében magam.)

Akkor még nem tudtam, de a későbbiekben meghatározó volt pályafutásom alakulásában az 1991-es surányi gátszakadás. Bénik Lászlóval voltunk vízrajzi ügyeletek és Kabay Sándort kellett kivinni a területre a csoport UAZ-ával. Aki ismeri a Surányi Árvízvédelmi Központot tudja, hogy egy meredek rézsűjű út vezet be az épületekhez, amely merőleges a Duna folyásirányával. Hajnalban értünk ki, a bevezető út víz alatt állt, csak a fasor és az útból felszabaduló buborékok adtak iránymutatást az út vélhető helyéről. Mivel Laci nem érezte az út széleit, ezért kiszálltam a kocsiból, gumicsizmát húztam és összeállítottam egy 2 m-es szondarudat, mellyel a rézsű felvízi oldalán gyalogoltam előre, míg az UAZ-zal követtek engem. Mentünk vagy 150 m-t, amikor a szondarúd eltűnt a mélységben. Kitapogattam az egész utat és világossá vált, hogy az út teljes szélességében eltűnt, így mindenki kénytelen volt a járműből távozni a mentett oldal felé. Ennek módját takarja jótékony homály! Az árhullám levonulása után megnéztük a szakadás helyét, ha abba belefutunk az UAZ-zal, akkor vélhetően most nem beszélgetnénk és utasainkról is szép nekrológok születtek volna.

Munkám révén részt vettem minden jelentősebb védekezésnél. Mindegyikről történetek ezrei születtek, ami külön kötetet érdemelne. Az, hogy vízrajzi csoportok aktívan vesznek részt védekezési munkákban, ismeretlen helyeken, annak előzménye volt, hogy

1994-ben a PHARE programból jelentős műszerfejlesztések zajlottak a vízrajznál. Ekkor jelentek meg a nyugati műszerek (SEBA, OTT – bár ez a Zagyva-Tarna Rendszer miatt már volt nálunk – Druck szondák és sok más eszköz) és amiért külön irigyeltek minket, Mitsubishi L300-as terepjárókat is kaptunk.

Ezen felbuzdulva a balatonkesei Vízrajzi Országos Értekezleten javasoltam, hogy a vízrajzi csoportok az ország egész területén, védekezési helyzetben szakmai feladatokra legyenek beosztva. Ezt bevezették a gyakorlatba, így a mi mérőcsoportjaink is, minden védekezésnél, azóta is ott vannak. Amit itt még érdemes megemlíteni, hogy 2001-ben a kis mérőcsapatunk a vezetéssel – Bock Kálmán, Egri Miklós volt még tag – mérte a Tisza folyón eddig mért legnagyobb vízhozamot 4060 m³/s-ot, a tivadari szelvényben. Ilyen kirendelések esetén soha nem volt gond a csapat összeállítása, mindenki az első hívószóra jelentkezett, „lett légyen” az bármilyen sátoros ünnep előtt, alatt. Volt olyan, hogy közel két hónapig voltunk kirendelve védekezni, ilyenkor hetente egy-egy éjszakára jöttünk csak haza, de úgy, hogy a munkánkban elmaradás nem volt. Vízrajzi munkám miatt találkozhattam – ez nem volt mindig örömteli – egy általam nagyon tisztelt szakfelügyelővel, Dr. Szigyártó Zoltánnal is. A ZTVSZR megszűnése után újabb kollegák lettek a csoport tagjai. Ekkor lett szorosabb munkakapcsolatom Tóth Tiborral, akihez hasonló beállítottságú emberrel nemigen találkoztam addig. Mondtam is a többieknek, ha lenne három Tóth Tibim, nem kellene a többi hat!

Hogy éreztél magad a vízrajzon?

Nagyon jól éreztem magam, míg

érkezett egy nagyon hízelgő ajánlat Rémai Jánostól – aki az akkori minisztériumban dolgozott –, hogy Buzás Zsuzsanna után legyek én a vízrajzi szakágazat országos felelőse. Nem voltam különösebben a főnökei felé sok kéréssel forduló ember, talán életemben kétszer volt személyes kérésem az igazgatók felé, az egyik ekkor volt. Kabay Sándornak jeleztem, hogy kaptam egy nagyon kecsegtető ajánlatot, és hogy milyen elképzelései vannak velem az igazgatóságon. Ekkor említette a 1991-es gátszakadás alatti bátorságomat, és hogy olyan embernek ismert meg, akivel bármikor el merne menni háborúba, úgy, hogy fegyverrel mögötte lennék. Ez azonkívül, hogy nagyon jól esett, de meg is lepett, mert a kutya nem jelezte felém soha, hogy én kiemelten kezelt dolgozó lennék az igazgatóságon. Ebben az időben már a víziközművel közös osztályon dolgoztam osztályvezető-helyettesként, ahol két vezetőt azért név szerint is megemlítenék. Az első női főnökömet dr. Horváth Lászlóné Tölgyesi Zsuzsannát és Molnár Lászlónét. Az előbbi megtanított arra, hogy problémás ügyeket nem levelezés formájában kell megoldani a vezetők felé, a másik pedig „feláldozta magát” azért, hogy ne menjek el és legyek én az osztály vezetője. Így maradtam az igazgatóságon és 2002-től már osztályvezetőként dolgoztam, a folyamatosan változó nevű osztályok élén. 2009-ben Kabay Sándor igazgató nyugdíjba vonult és felmerült ki legyen az igazgatóság következő vezetője. Nyilván Perényi Gábornak, az aktuális főmérnöknek pályáznia kellett, de mivel munkám során sokszor tapasztaltam, hogy a budapesti igazgatóságot a többiek eléggé lenézik, akartam jelezni, hogy ki tud nevelni olyan szakembert is az igazgatóság, aki nemcsak az OVF (OVH) utánpótlá-

sának lehet részese, így beadtam a pályázatomat. Kabay Sándor amúgy jelezte felém, hogy örül a pályázatomnak és nagyon sok segítséget adott annak megírása során. Nyílt titok volt, hogy az ágazat vezetősége Baross Károlyt szemelte ki igazgatónak, így egy olyan verseny részese lehettem, aminek a végeredményét előre meg lehetett jósolni. Azonban itt is előkerült az emberi irigység és egy névtelen levelet írtak mindenféle koholmányokkal Baross Károly ellen. Tudtam, hogy a levél nem a mi VIZIG-ünkről származik, de maga a kinevezés folyamatát hátráltatta. Álmatlan éjszakáim voltak, hogy nehogy én nyerjek!

Hosszú vajúdas után Baross Károlyt nevezték ki az igazgatóság vezetésére. A „Beavató ceremónia” nem volt hosszú, Kóthay László államtitkár és Váradi József főigazgató jött és kihirdette a végeredményt. Mivel tudtam, hogy a „hercegeknek” nincs sok esélyük, – 1990-ben 18-an (!) pályáztak az igazgatói posztra, 1 év múlva már csak ketten dolgoztak az igazgatóságon, Kabay Sándor és Koppány György – egy gyors kihallgatást kértem az új igazgatótól. Ebben jeleztem, hogy én valamiért és nem valaki ellen pályáztam, és innentől kezdve tudomásul veszek minden döntést, ami irányomba történik. Igazgató úrral történt rövid egyeztetés után maradtam osztályvezető. Innentől kezdve felgyorsultak

az események, 2012-től átkerültünk a BM állományaiba, melynek következtében három igazgatót felmentettek. Köztük volt Baross Károly is. Újra lehetett volna pályázni, de – mint említettem katonára gyerek vagyok – ismertem részben a BM működését is, nem akartam a darázsfészek közé kerülni. Perényi Gábor maradt így egyedül posztra aspirálóként. Megkérdezte, hogy lennék-e a főmérnök? Természetesen tartottam, hogy a részemre biztosított három perc gondolkodási idő alatt igent mondok, egyrészt vele régóta együtt dolgoztam, mint szakmérnök, és mint főmérnök is, másrészt az igazgatóság miatt is. Reméltem, hogy ez a páros sokáig marad együtt, ami azért igazából nem jött össze. Azért közösen levezényeltük a 2013-as a mértékadó dunai árvízvédekezést. 2014 tavaszán kaptam egy fülest, miszerint Perényi Gábort is le akarják váltani, így azért dolgoztam, hogy lehetőleg ez minél később következzen be. Sajnos ez az időszak nem tartott sokáig, mivel szeptember 1-jével felmentették igazgatói megbízása alól és én kaptam a megbízást, hogy főmérnökként

ideiglenesen vezesse az igazgatóságot. Ez egy ideális állapot volt, mert ebben a helyzetben nem kellett vitatkoznom a helyettesemmel. Amikor elvállaltam a főmérnöki posztot tudtam, hogy innen már csak két lehetőségem van, vagy leváltanak, vagy igazgató lesznek, így azért már tudat alatt is gondolkodtam a hogyan továbbról. Beadtam pályázatomat és nagy küzdelemben – egyedüli indulóként – megnyertem az igazgatói posztot. Itt mindenképpen szeretnék megemlíteni embereket, akiknek sokat köszönhetek. Kling Zoltán, aki mindig segítőkész volt, Reich Gyulát, akit főmérnökként ismertem meg, de később, mint Mérnök Kamarai vezető végigkísérte a pályámat, Láng Istvánt, aki az egész ágazat motorja, aki felkért és tartott mellettem vezetői pályafutásom alatt, akinek köszönhetem, hogy igazgató lehettem és Somlyódy Balázst, aki, mint főigazgató igazi tanácsokkal látott el, amikor hullámvölgybe kerültem és bátorított a folytatásra. Természetesen bennem is felmerült, ki legyen a főmérnököm. Én három embert is alkalmasnak tartottam erre a posztra, azért ezzel kapcsolatban,

mind Kabay Sándor, mind Baross Károly véleményét meghallgattam, akik egyetértettek Mészáros László személyét illetően. Vele nemcsak munkakapcsolatban voltam, hanem barátomként is tisztelhettem. Ő az az ember, akivel bármikor bárhová elmennék fenntartások nélkül. Döntésem helyességét mi sem bizonyítja jobban, hogy május 11. óta ő vezeti az igazgatóságot. A másik kardinális kérdés a gazdasági igazgatóhelyettes személye. Sajnos itt is áldozatul estünk a BM működésének, 3 év alatt 8(!) vezető fordult meg ezen a poszton. Előbb Csordás Anikó mellett tettem le a voksom, aki azonban rövidesen gyermeket vállalt, így az újonnan érkező Dobó Róbert lett a vezető. Vele egy nagyon nagy kaliberű embert, vezetőt nyert az igazgatóság, kívánom, hogy a vészterhes időket is élje túl.

Igazán változatos szakmai és emberi tapasztalatokat szerzettél a vízgazdálkodás területén.

Valóban. Igazgatói pályafutásom nyitott könyv a Közép-DUNA-t olvasók között. Idén, március 27-én egy több, mint 100 fős csapat előtt bemutattam igazgatói pályázati anyagomat és ismertettem az eltelt 10 év eredményeit, azt a rengeteg munkát, amit elvégeztünk. Külön kiemelve az emblematikus védekezéseinket, mint a 2018-as RSD szivattyúzást, a 2019-es Hableány balesettel kapcsolatos védekezésünket, a 2020-as Tebe-sori olajszennyezés elhárítását és rekvizitációs munkáit. Szerencsémre olyanokkal dolgozhattam együtt, – elnézést, ha minden vezetőm, és kollegám nevét nem sorolom fel itt név szerint –, akikkel ezt a rengeteg feladatot magas szinten tudtuk megvalósítani. Tudom, hoztam olyan személyi döntéseket az eltelt pár évtized alatt, melyek sok esetben megdöbbenést keltettek

a vezetők és kollegák körében is. Vezetői kinevezés esetében három döntésemet bántam meg, amelyeket azért később kezeltem, de egy jó vezető nem is annyira szakmailag kell, hogy alkalmas legyen, hanem emberileg kell megfelelni a kihívásoknak.

Amire viszont nagyon büszke vagyok, hogy az igazgatóság megítélése pozitívan változott ágazaton belül, és tényleg komolyan gondolom, hogy a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság simán nyerné az igazgatóságok közötti szakmai csapatversenyt. Hiányérzetem természetesen van, hiába értem el, hogy az igazgatóság bérezése az utolsó előtti helyről az első helyre emelkedett az ágazaton belül, de ez közel sem elegendő az állomány megtartása érdekében. Talán az új vezetés ebben nagyobb sikereket fog elérni. Azért nem szabad elmenni amellett, hogy egy vezető sikeres legyen, sok egyéb mellett kell egy biztos családi háttér is.

Kérlek, mesélj a családotról!

Első házasságom, többek között, azért is ment tönkre, mert elhatároztam, hogy a munkahelyi gondokat nem viszem haza, így mivel ezt nem beszéltük ki, úgy érezték, hogy otthon van a probléma. Ezt az egész család rosszul élte meg, beleértve gyerekeimet is. Ugyanabba a folyóba kétszer nem lépünk bele, én mégis megtettem. Másodszor is megházasodtam és új párom (a folyosói pletykák ellenére régóta ismertem és nem a VIZIG-ről) nagyon nagy támaszt adott és ad jelenleg is. Hálás vagyok a sorsnak, hogy Őt megismerhettem.

Teljes 42 éves igazgatósági pályafutásom alatt minden külső és belső szervezettel igyekeztem jó emberi és szakmai kapcsolatot fenntartani, még ha ez kívülről nem is jött le mindenkinek. Ez igaz a szakszervezetre is, itt Tarró Pé-

tert kell megemlítenem, aki a mai napig közöttünk van, s aki már 1983-ban is itt volt.

Hogyan alakult ki a sport iránti szereteted, és melyik sport volt a legnagyobb hatással rád gyermekként?

Mindenki tudja, hogy van egy nagy szerelmem: ez pedig a jégkorong. Nagyon sok sportot próbáltam ki, alapvetően gyerekkoromban – egészségi okok miatt – úszó voltam 13 évig. Amúgy megemlítem, hogy 100 m-es hátúszásban az egyetemen bajnok lettem! Az úzás mellett háromtusáztam, futottam, kézi- és kosárlabdáztam, teniszeztem, tollaslabdáztam, természetesen fociztam kis- és nagy pályán egyaránt, röplabdáz(ok)tam és nyilván Leningrádban próbálkoztam a jégkoronggal is. Hosszú pályafutásom nem tartott ebben a sportban sokáig, a második „kocahoki” mérkőzésen szétlőtték a lábamat egy koronggal és a baleseti sebészeten kötöttem ki. De az alapvető korcsolyázási hiányosságaim akadályozták meg a nagyobb hokis karrieremet. Sokan azt hiszik, hogy a Szovjetunióban szerettem meg a jégkorongot. Pedig nem. Én már 1973-ban magyar bajnoki meccsken fagyoskodtam a nyitott Kistadionban vagy a Mogyeri úton. Ezért számomra külön öröm, hogy az összes gyerekem jégkorongozott, vagy jégkorongozik. Levente fiam többszörös magyar bajnok és kupagyőztes, magyar junior válogatottként korosztályos világbajnokságon szerepelt, jelenleg a legjobb magyar női jégkorong csapat vezetőedzője és mellette a felnőtt férfi válogatott csapatvezetője.

Réka lányom 15 évesen ügyességi világbajnokságon 4. lett, míg 17 évesen felnőtt női világbajnokságon szerepelt, ahol térdszalag szakadást szerzett, így a játékos pá-

lyafutása befejeződött. Azonban ő sem szakadt el a sportágtól, meccsken versenybíróként dolgozik. A két legkisebb Zétény és Bulcsú szárnypróbálgatásait is öröm nézni, bár mindkét gyerek öt éves kora óta igazolt versenyző. Remélem fogtok róluk is hallani a későbbiekben. (Azért csendesen megjegyzem második feleségemet is a jégkorongnak köszönhetem.) Ugyan én az első időben csak néző és lelkes apuka voltam, de 2000. és 2010. között a Magyar Jégkorong Szövetség elnökségi tagja lehettem különböző szerepkörökben. Büszke vagyok arra, hogy 10 éves ténykedésem alatt az igazolt jégkorongozók száma 1000-ról 4000-re emelkedett, és a rohamosan szaporodó jégpályák nagy többségén van valamiféle jégkorongos élet. Talán a munkámnak is köszönhető, hogy a jégkorong bekerült a TAO támogatott sportágak közé. 2010. után is maradtam a hoki közelében, a TAO munkacsoport tagjaként feleltünk a támogatások célszerű felhasználásért. A jégkorongon keresztül magas politikai beosztású embereket ismerhettem meg, akikkel ugyancsak jó kapcsolatot sikerült kialakítanom és próbáltam felhívni a figyelmüket az ágazat problémáira. A jégkorongban is van egy említésre méltó tevékenységem. A magas szintű női jégkorong alapjait lerakó, 18 év alatti ifjúsá-

gi válogatott megalapítását az én kezdeményezésemre kezdték el. A női válogatott jelenleg a világ 12 legerősebb csapata közé tartozik! Ehhez még egy kisebb pénzt is sikerült szerezni az ínséges időkben. Amikor meleg volt a talaj lábam alatt az igazgatóságon, hívtak, hogy dolgozzak a jégkorongban. Úgy voltam vele, az ember a szerelmétől nem fogad el pénzt, azt önzetlenül támogatja. Szóval bátorítok mindenkit arra, járjon jégkorongmeccsre és utána már a TV-ben is nézhetőbbé válik számára ez a sport.

Mi az, amit leginkább vársz a nyugdíjas évektől? Hogyan szeretnéd tölteni a szabadidődöt?

Nem tudom, mivel még nem va-

gyok az. Felmentési időmet töltöm, január 9-én kell leszámolnom. Természetesen már vannak elképzelések a jövőről. Kicsit nagyobb részt vállalom gyerekeim és unokáim logisztikájában, több időt fordítok az egészségem ápolására, és rendezni fogom a több TB-nyi képállományt. Igyekszem olvasni is. A délutáni időszak már foglalt, mivel csütörtök kivételével a gyerekek minden nap a jégpályán vannak, vagy edzés, vagy mérkőzés miatt. Nyáron pedig utazunk, elég sok ország van tervbe véve. Azért elárulom neked nincs bankcslisám! Igazgató úr megkért, hogy segítsen a munkáját. Mint remélem kiderült, baráti viszony fűz hozzá, így a segítségemre mindig számíthat. Ezért láttok mostanában is az épületben és vélhetően

január után is látni fogtok. Emellett természetesen eleget teszek a címzetes egyetemi docens címből eredő feladatoknak is. Mivel Dr. Zsuffa István invitálására 1984. óta járok a magyaregregyi mérőgyakorlatokra, azokon továbbra is igyekszem megjelenni és előadásokat fogok tartani Baján.

Tudom, sok név kimaradt ebből a nem rövid interjúból, de rátok is jó szívvel emlékszem vissza. Jó volt veletek együtt dolgozni, jó volt a vezetőtök lenni. Sok kitüntetés, köztük nagyon magas állami kitüntetés is kaptam pályafutásom alatt, de az igazi elismerés számomra az volt, ahogy búcsúztatok tőlem. Ezt soha nem fogom elfelejteni!

Lejegyezte: Péter Barbara

TANULUNK

Lezárultak az e-learninges képzések

2024. november 29-ig volt lehetőségük elvégezni az e-learninges kötelező továbbképzést azoknak a kollégáknak, akik erről értesítést kaptak az OVF-től. Ezzel lezárultak az e-learninges, kötelező továbbképzések. Aki az év során nem teljesítette valamelyik kötelező képzését, arról az igazgató úr tájékoztatást fog kapni az OVF-től.

Októberben 4 db belső jelenléti képzést bonyolítottunk le. A robbanómotoros fűkaszák használatával és karbantartásával ismertette meg a kollégákat Bartucz Ferenc

Barnabás, a II. Szakasz mérnökség mederőre. A képzésen 19 fő vett részt.

A „Villámárvíz és dombvidéki vízrendezés” című videó vetítéses jelenléti oktatás Balassagyarmaton volt.

Tóth Zsolt kollégánk a hazai természetvédelmi területekről tartott egy előadást Hatvanban, amely nagy sikert aratott a résztvevők körében.

Recséné Turbok Györgyi kolléganő által tartott „Gépjármű-üzemeltetés alapjai” című képzés résztve-

vői megismerték az igazgatóságon használatos gépjármű üzemeltetéssel kapcsolatos utasításokat és szabályzatokat, a menetlevelek, gépüzemnaplók, különböző nyomtatványok helyes kitöltését, valamint a nyilvántartási feladatok megfelelő ellátását.

Köszönjük az oktatást tartó kollégáknak, hogy tudásukat megosztották az előadáson részt vett dolgozókkal!

Szerző: Bóbisné Zsezserán Csilla

Járműkövető rendszer képzés adminisztrátorok részére

2024. július 11-én a Belügyminisztérium Nádor utcai informatikai termében rendezték meg a „JKR – Járműkövető rendszer használata JKR adminisztrátorok részére” című képzést, melyen a Közép-Du-

na-völgyi Vízügyi Igazgatóság is részt vett. A képzésen elméleti és gyakorlati oktatást is kaptak a résztvevők a JKR - járműkövető rendszer informatikai alkalmazás használatához. A képzésen elhang-

zottokról, a megszerzett tudásról 2024. július 19-ig az RVTV portál vízügyi modulján keresztül vizsga formájában kell számot adni.

Szerző: Sipos Karolina

SZEMÉLYÜGYI HÍREK

Közalkalmazotti jogviszonyt létesített

SIPOS ALEXANDRA: létesítmény üzemeltető (MBSZ)

VAJSZ VIKTÓRIA: víziközmű referens (VGO)

GÖMBÖS IMOLA: felszíni vízkészlet-gazdálkodási ügyintéző (VGO-VGCS)

MAGOS ISTVÁN BARNABÁS: felszíni vízkészlet-gazdálkodási ügyintéző (VGO-VGCS)

VÖRÖSNÉ KŐSZEGI ERIKA: anyag- és fogyóeszköz gazdálkodási ügyintéző (MBSZ)

LAKATOS TAKÁCS ALEXANDRA: adminisztrátor (MBSZ)

KÖVÉR JÓZSEF: mederőr (I. SZM.)

CSEPÁNY PÉTER: szerelőipari szakmunkás (MBSZ)

SZABÓ ESZTER: víziközmű referens (VGO)

KABARCZ DOMINIKA: adminisztrátor (KCS)

BERECZKY DOMOKOS: szerelőipari szakmunkás (MBSZ)

KATÓ CSENGE MÓNIKA: területi műszaki ügyintéző (MBSZ)

MAKRAI FERENC: hajóvezető (I. SZM.)

HORVÁTH EMMA: területi műszaki ügyintéző (I. SZM.)

ENDRÉSZ MÁTÉ: víziközmű referens (VGO)

SZŰCS JÓZSEF KRISZTIÁN: gépkezelő (MBSZ-FÜSZ)

KOSICZKI JÓZSEF: csatornaőr (III. SZM.)

HENCZI ZOLTÁN SÁNDOR: energetikus (BVO)

KATUS BETTINA: adminisztrátor (I. SZM.)

Munkaviszonyt létesített

FÖRHÉCZ LÁSZLÓ: kiemelt műszaki ügyintéző (BVO)

Közalkalmazotti jogviszonya megszűnt

TERNAI LÁSZLÓ: raktáros (MBSZ)

ROSCHE KÁROLY: vízrajzi ügyintéző (VZR)

KATUS VIKTOR: csatornaőr (MBSZ-FÜSZ)

VAJSZ VIKTÓRIA: víziközmű referens (VGO)

SÓLYOMI GÁBOR: projekt referens

(BVO)

VAJDA PÉTER: területi műszaki referens (I. SZM.)

ANTAL IGNÁC: raktárvezető (I. SZM.)

FÖRHÉCZ LÁSZLÓ: kiemelt műszaki ügyintéző (BVO)

HULÉNYI TIBOR: szerelőipari szakmunkás (VGO)

ILLÉS SÁNDOR: speciális gépjárművezető (MBSZ)

FARKAS FANNI FRUZSINA: projekt referens (BVO)

VIRÁG BÁLINT: mederőr (II. SZM.)

Szerző: Bóbisné Zseszerán Csilla

Gólyahírek

Major Nóra szakágazati vezető (BVO) gyermeke Csirmaz Ábel 2024. szeptember 14-én látta meg a napvilágot 3830 grammal és 55 cm hosszal.

Benhardt Gyula István kiemelt műszaki ügyintéző (III. Szm.) és Kunstár Edina területi felügyelő (III. Szm.) kislánya Benhardt Domi-

nik 2024. október 06-án született.

Joó-Wágner Gréta Anna víziközmű referens (VGO) gyermeke Joó Ervin 2024. október 26-án 3560 gramm súllyal és 54 cm hosszal született.

Horváth-Tábi Adrienn humánpolitikai ügyintéző (IGO) és Horváth Gábor volt kollégánk

(VTO) gyermeke Horváth Benett 2024. november 03-án született 3900 grammal és 57 cm hosszal.

A babáknak és szüleiknek jó egészséget kívánunk!

Szerző: Bóbisné Zseszerán Csilla

Benhardt Dominik

Joó Ervin

Horváth Benett

Elismerések

Állami ünnepünk, október 23-án alkalmából, Láng István, az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatója **Pomázi Szabolcs** szakágazati vezetőt, valamint **Sütő István** speciális gépjárművezetőt, a 2024. szeptemberi árvíz elleni védekezés során nyújtott kiemelkedő szakmai tevékenysége elismerésül „Főigazgatói oklevél” kitüntetésben részesítette.

Állami ünnepünk, október 23-án alkalmából, Láng István **Binger-**

né Rubos Katalin titkárnőnek, a magas színvonalú munkája, kiemelkedő szakmai tevékenysége és példamutató munkahelyi magatartása elismerésül „Kristályváza emléktárgyat” adományozott.

Kovács Zoltánné Király Erzsébet területi műszaki ügyintéző (MBSZ-FÜSZ) kolléganő 50. születésnapja alkalmából Dr. Pintér Sándor belügyminiszter úr „Zsolnay falióra emléktárgyat” adományozott. Az ajándéktárgyat Mészáros László

igazgató úr egy köszöntő oklevéllel együtt adta át az ünnepeltnek

Jócsák György Gyula vízilétesítmény-üzemeltető 60. születésnapja alkalmából Láng István úr „Festmény emléktárgyat” adományozott, Mészáros László igazgató úr pedig köszöntő oklevélben részesítette az ünnepeltet.

Az elismerésekhez ezúton gratulálunk!

Szerző: Bóbitsné Zseszerán Csilla

Pomázi Szabolcs

Sütő István

Bingerné Rubos Katalin

Jócsák György Gyula

Kovács Zoltánné Király Erzsébet

Gyász hírek

Katus Viktor kollégánk 2024. szeptember 23-án, 46 éves korában hunyt el. Viktor a közfoglalkoztatási program keretében került igazgatóságunkhoz, és a Tassi-zi-

lip telephelyen végezte munkáját. Az akkori magas létszámból is azonnal kitűnt szakmai tudásával, rátermettségével és megbízhatóságával. 2012-től – csatornaőrként – közalkalmazotti jogviszonyba került.

Jó munkabíráásával, megbízhatóságával elérte, hogy gépkezelői feladatok ellátásával is megbízták felettesei, amit szintén lelkiismeretesen végzett. Munkája mellett a kiegészítő végzettséget is megszerezte, valamint az ár- és a belvízvédekezésekben, a vízminőségi káresemények védekezéseiben is mindig tevékenyen részt vett, gyakran gépkezelői, szivattyúgép-kezelői, vagy segédgátóri beosztásban. A 2024. szeptemberi dunai árvízvédekezésben még

szeptember 22-én szolgálatban volt...

Aktív közösségi életet élt a tassi fafaragókkal, ezáltal több szobor őrzi a keze munkáját szülőfalujában Tasson. Egyik kiemelkedő munkája a Szigetfői őrfa. Minden kollégájával jó kapcsolatot ápolt, szolid, halk szavú volt. Mindenkivel megtalálta a közös hangot, hiányát nehéz lesz betölteni. Példás családapa, szerető férj volt, aki sok időt szentelt a három gyermekének (Csongor 7 éves, Olivér 20 éves, Kristóf 22 éves) és feleségének (Anita). Tragikus halálával egy értékes, sokoldalú kollégát veszítettünk el.

Emlékét kegyelettel megőrizzük!

2024. október 19-én, életének 77. évében elhunyt nyugalmazott munkatársunk, Kajcsa Zsuzsanna.

Kajcsa Zsuzsanna (vagy, ahogy mindenki nevezte: Zsuzsa) a tanulmányainak befejezését követő-

en, 1971. augusztus 23-án, első munkahelyként nyert felvételt a „Középdunavölgyi Vízügyi Igazgatóság” állományába.

A Vízrendezési Osztályhoz került, belvízvédelmi ügyintéző mun-

ka körbe. Nyugdíjazásáig, bár az igazgatóság és az osztály neve is többször módosult, ugyanabban a munkakörben dolgozott. 2013. szeptember 15-én vonult nyugdíjba, de szaktudására, széleskörű szakmai tapasztalataira mindig számíthatott az igazgatóság. Szívesen segítette a korábbi kollégáit, nyugdíjba vonulása után is. Munkáját, mindig a szakma iránti szeretettel, alázatosan, kimeríthetetlen hivatástudattal végezte.

Nyugodjék békében!

Szerző: Bóbisné Zseszerán Csilla

EZT OLVASTAM

A 2024. évben megjelent Vízügyi Közlemények 1. és 2. száma

delem modern megoldásaival, a víztisztítás új lehetőségeivel, valamint az intelligens vízgazdálkodási rendszerek alkalmazásának eredményeivel. A szerzők között tapasztalt szakemberek és fiatal kutatók egyaránt szerepelnek.

Ajánljuk figyelmébe mindazoknak, akik lépést kívánnak tartani a vízgazdálkodás gyorsan fejlődő területeivel.

A Vízügyi Közlemények idei első száma átfogó és időszerű betekintést nyújt a vízgazdálkodás aktuális kihívásaiba és innovációiba. A folyóirat cikkei különös hangsúlyt fektetnek a fenntartható vízhasználat, a klímaváltozás hatásainak kezelésére irányuló stratégiák, valamint a legújabb technológiai fejlesztések bemutatására.

A szám kiemelkedő írásai foglalkoznak többek között az árvízvé-

A Vízügyi Közlemények 2024. évi második száma, ezúttal is izgalmas és szakmailag értékes tartalommal várja az olvasókat. Az aktuális kiadvány fókuszában a hazai és nemzetközi vízgazdálkodás legújabb kihívásai és megoldásai állnak, különös tekintettel az éghajlatváltozás hatásaira, a fenntarthatóság kérdéseire és az innovatív vízügyi technológiákra.

A szám szerzői között megtalálhatók a szakterület elismert kutatói és gyakorlati szakemberei, akik naprakész és mélyreható elemzéseket, tanulmányokat, valamint esettanulmányokat osztanak meg.

Nélkülözhetetlen olvasmány a szakma és a fenntartható jövő iránt elkötelezetteknek!

Szerző: Péter Barbara

„SZÍNES” KÖZÉP-DUNA

Árhullám elleni védekezés kiértékelő rendezvénye

2024. október 18-án került sor a szeptemberben levonult III., fokú dunai árhullám védekezési

feladatainak, tapasztalatainak kiértékelésére, amelyre minden – a védekezésben résztvevő kollégánk

meghívást kapott. Az összejövetelnek a Szendehelyen található Szepi fogadó adott otthont.

A meghívottak között előkelő helyen szerepelt igazgatóságunk immár nyugdíjazott igazgatója, Szilágyi Attila úr.

A helyszínre érkezést követően Mészáros László igazgató úr arra kérte jelenlévőket, hogy egy perces néma csenddel és főhajtással tiszteljék meg a tragikus hirtelenséggel elhunyt Katus Viktor, gépkezelő kolléga emlékét.

Igazgató úr ezután rövid kiértékelő beszédében megemlítette az igazgatóságunk dolgozóinak – az árhullám elleni védekezés során

elvégezt – kitartó és fáradhatatlan munkáját és megköszönte a példa értékű helytállást.

A kiértékelőn szóba kerültek a közelmúltban bekövetkezett, az ágazatunkat érintő változások és azok hatásai a jövőre nézve, továbbá kifejezte azon reményét, hogy ezekkel a változásokkal és más egyéb kihívásokkal a továbbiakban is együtt nézzünk szembe, akár egy nagy család. A kiértékelés után vette kezdetét az oklevelek és az ajándécsomagok kiosztása a védekezésben résztvevő munkatársak részére, amelynek keretében az igazgató úr külön is köszö-

netet mondott minden jelenlévő dolgozónak. Mindezeket követően igazgatóságunk egy háromfogásos ebédre látta vendégül a rendezvényen résztvevőket. A finom ebéd elfogyasztása után már közvetlenebb hangulatban folytatódott tovább a beszélgetés. A „belső” kiértékelést követően, 2024. október 22-én, Budapesten, a Deák Ferenc téren található Terminál épületében igazgató úr kiértékelést tartott a védekezésben résztvevő, „külsős” személyeknek is, úgymint a más vízügyi igazgatóságtól átvezényelt, valamennyi dolgozónak, a Vízkár-elhárítási Szervezeti Beosz-

tásban (belső szleng: Fehér Könyv) szereplőknek és egyéb, a védekezés során felkérteknek. A rendezvényen közel 100 fő vett részt és a kiértékelést követően egy baráti hangulatú ebédet fogyasztottak el a résztvevők.

Mindkét rendezvény jó hangulatban telt. Az elkövetkező árvizekre felkészültünk, reméljük, hogy a későbbiekben is ilyen sikeres védekezést tudhatunk majd magunk mögött.

*Szerzők: Kammermayer Ildikó,
Tóth Krisztián és Jilling Alexa*

Hidak és hídépítők napja

A Hídépítők Egyesülete 2010-ben alakult, azzal a céllal, hogy egy társadalmi szervezetbe gyűjtse a szakmában tevékenykedő szervezetek képviselőit, szakértőit, oktatóit, illetve a hidász szakma iránt érdeklődő, abban tevékenykedő régi és új kollégákat és a tanuló fiatalokat.

A Hídépítő Egyesület szervezésében 2013-ban rendezték meg az első szakmai napot, amely azóta minden évben más helyszínen kap otthont. Igazgatóságunk viszonylag hamar, 2016-ban csatlakozott először a rendezvényhez, akkor csak a sportversenyen indultunk (sárkányhajózás), majd 2017-től már szakmai bemutatókat is tar-

tottunk az érdeklődőknek és természetesen részt vettünk a hídépítő versenyen is. Az idén 2024. szeptember 7-én, X. alkalommal rendezték meg a „Hidak és Hídépítők Napját” ismét vidéki helyszínen, Kőröshegyen, a falunap keretein belül, a Falu Házánál és a Kozma Sándor téren. A helyszínválasztás azért is különleges, mert a Kőröshegyi Völgyhíd Magyarország leghosszabb hídja és egyike Közép-Európa legnagyobb viaduktjainak. 1872 méter hosszú, legmagasabb pontja a terepszinttől 88 méter, szélessége meghaladja a 23 métert (23,80 m). A híd az M7-es autópálya Zamárdi-Balatonszárszó közötti részén fekszik. A híd-

pályáról a csapadékvíz elvezetést egy külön erre a célra létesített tározóba vezetik, ahonnan tisztítás után kerül a Kőröshegyi-Séd patakba, majd onnan a Balatonba.

A rendezvény a főzőverseny megnyitójával indult, amelyre kollégáink is készültek egy nem mindennapi fogással: „Ördög fatányérossal”. Ez a finomság sertéspörkölt krumpplángosba töltve, fokhagymás tejföllel, sajttal, lila hagymával és friss salátával, igény szerint csípős paprikával tálalva. Az étel sikerességét az is bizonyította, hogy vendégek körében nagy népszerűségnek örvendett, hamar elfogyott.

A főzőversennyel párhuzamo-

san vízrajzi és vízminőség-védelmi bemutatót tartottunk. Idén a vízzállás észlelés, a vízhozammérés, valamint a vízminőség méréséhez használt eszközökkel ismerkedhettek meg az érdeklődők. Meglepően sokan kitöltötték a háromféle nehézségben készült kvízünket is, ahol minden korosztály képviselte

magát. A vizes játékok is nagy sikert arattak a gyerekek körében. A délutáni program fő eseménye a már hagyománnyá vált hídépítő verseny volt. A résztvevőknek használt, nem azonos minőségű faanyagokkal kellett dolgozniuk. Sorsolással döntötték el, hogy melyik csapat, melyik pályán áll rajt-

hoz. Az értékelésben a híd megépítésének gyorsaságán kívül, a teherbírását is figyelték. Az induló hét csapat közül igazgatóságunk a 4. helyezést érte el, amelyet „Különdíj” oklevéllel és ajándékkal ismertek el a szervezők.

Szerző: Szurdiné Veres Kinga

Családi nap a Millenáris Parkban - így ünnepeltük október 23-át

Nemzeti ünnepünk, október 23-án alkalmából családi program várta a látogatókat a Millenáris Parkban. Az ünnepen Orbán Viktor miniszterelnök úr a szeptemberi árhullám elleni védekezésben résztvevő vízügyi kollégáknak megköszönte a munkáját ezzel a családi nappal, így kiemelt vendégei voltunk a rendezvénynek.

Az eseményt a miniszterelnök ünnepi beszéde nyitotta meg, amely az összetartozás fontosságára és a szabadság eszméjére hívta fel a figyelmet. A rendezvény során a családok nemcsak szórakoztak, hanem betekintheztek a különböző szakmák és szervezetek – például a tűzoltóság, a rendőrség és a honvédelem – mindennapjaiba.

A családi nap egész napos kikapcsolódást nyújtott, ahol interaktív bemutatók, színes programok és kulturális élmények tették emlékezetessé az ünneplést. A látogatók változatos pavilonokat tekinthettek meg, melyek mindegyike egyedi tematikával készült. A Repülőtéri Rendőr Igazgatóság standján például a gyerekek kézműves fog-

lalkozásokon vehettek részt, ahol saját papírrepülőket készíthettek. A honvédelmi pavilonnál robotkutyát csodálhattak meg, illetve a repülőgép-szimulátorok nyújtottak különleges élményt mind a gyerekek, mind a felnőttek számára.

A tűzoltóság sátra szintén nagy sikert aratott: itt egy füsttel borított „alagúton” kelhettek át a látogatók oxigénpalackkal a hátukon, miközben a kézi pumpás tűzoltás is kipróbálható volt. Meglepő és felemelő élmény volt látni, hogy saját lányaim milyen ügyességgel keltek át ezen a pályán. A katonai tesztpálya és a TEK akadálypályája további lehetőséget kínált arra, hogy a résztvevők próbára tegyék ügyességüket. Fegyvereket és védőöltözeteket lehetett megtekinteni a kiállító személyzeten. A fegyverek bemutatása után lehetőség volt a fegyvereket kézbe venni.

A pavilonok közötti séta során a látogatók megpihenhettek a park árnyas területein, miközben a helyszínen kapott kuponfüzet segítségével ebédelhettek a rendezvény egyik kijelölt épületében. A

gyerekek számára külön örömet jelentett a vattacukor-állomás.

A nap végére a látogatók többsége a Millenáris játszóterén töltötte az utolsó órákat, ahol a gyerekek önfeledten játszhattak.

A közel ötórás rendezvény számtalan programot kínált, amelyek egyszerre voltak szórakoztatók és ismeretterjesztők. A családi nap nemcsak a gyerekek, hanem a felnőttek számára is remek kikapcsolódást nyújtott.

Szerző: Szoboszlai Zoltán

Rosché Károly nyugdíjba ment

2025. október 25-én búcsúztattuk a nyugdíjba menő vízrajzos kollégánkat, Rosché Károlyt.

Karcsi 1977-ben érettségizett földmérőként és egy geodéziai vállalatnál kezdett dolgozni. A Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságához 41 évvel ezelőtt, 1983. december 27-én lépett be, mint geodéta.

Az akkori Vízgazdálkodási Osztályon terepi felmérések, folyó keresztmetszvények felvétele, vízmércek és őrpontok bemérése volt a feladata. A 80-as években alakultak meg az önálló vízrajzi csoportok, amelyek a törzs és üzemi állomások észleléseiért, méréseiért és adatfeldolgozásáért feleltek. Károly és kollégája a felszínközeli és felszínalatti kúthálózzal, valamint a forrásokkal foglalkozott. Tartot-

ták a kapcsolatot az észlelőkkel, saját maguk is rendszeresen mérték a talajvíz-, rétegvíz- és karsztvíz kutak vízszintjét, valamint a források vízhozamát.

Az 1990-es években elindult műszerfejlesztés kapcsán nagyon sok kútba került nyomásérzékelő szonda, később az internetes adattovábbítást is kiépítették. Pest és Nógrád megye területén lévő több, mint 200 db-os kúthálózat és 20 db forrás területi felügyelőjeként dolgozott 41 éven át a Vízrajzi Osztályon.

Geodéziai ismereteit az új technikai eszközök bevezetésével folyamatosan fejlesztette, mivel az elmúlt időszakban szinte minden műszerünk digitálisra változott (ADCP, geodéziai GPS, vízkémiai terepi műszerek).

Hat évvel ezelőtt tagja lett a Vízmintavételi Csoportnak, akik akkreditált csoportként, éves ütemterv alapján végeznek vízmintavételezést folyókból, csatornákból és szennyvízbevezetésekből, hogy részletes képet kaphassunk a vizeink kémiai állapotáról. Mindezt az addigi munkáján felül látta el.

Két lányt neveltek fel feleségével, Jutkával és öt unokájuk született már.

Karcsi nagyon sportos „60-as”, a vízrajzi pingpong bajnokságunk aktív résztvevője, otthon, Kistarcsán pedig heti rendszerességgel jár kosárlabda edzésre.

De nem csak a munkában jeleskedett. Húsvéti sonka, kolbász és füstölt sajt vonalon a Vízrajzi Osztály és egyben igazgatóságunk udvari szállítója volt és reményeink szerint lesz a jövőben is.

Így nem meglepő, hogy a búcsúajándékként egy majdnem ipari méretű kolbászhús dagasztó elektromos készüléket kapott tőlünk.

A vendéglátás minden képzeletet felülmúlt: sátorral, grillsütővel, melegen tartó készülékkel, gázpallackkal, esti világítástechnikával és hangfállal érkezett meg péntek reggel a mérőcsatornára. És, amit a terülj-terülj asztalokra varázsolt! Előételnek három óriási tál hideg „disznóság”: kolbász, hurka, tepertő, sajt, zöldségek, mesterien elrendezve a tálakon, majd ebéd-

re tárkonyos csirkeleves gazdagon, grillezett csirkemell és tarja salátával, rántott csirkecomb és friss grillezett házikolbász. A helyi kukta Kiss Feri volt a pultnál, hisz Karcsinak fogadni kellett a gratulációkat. A végén egy előre bepácolt, óriás lazac filé is rákerült a grillre. Kétféle sós, sajtos sütit és két féle házi édes süteményt ké-

sztített Jutka. Mind a 33 (!) vendég csak ámult-bámult a csodálatos vendéglátáson. Elmenőben még mi kaptunk ajándékot az ünnepelttől: egy-egy lefagyasztott házikolbász rudat, hogy jó szívvel emlékezzünk az ebéd főszakácsára!

Az este 7 óráig tartó jó hangulathoz hozzájárult a ragyogó napsütés, és a sátort sem kellett felállíta-

ni, végig az udvaron maradhattunk zenét hallgatva, beszélgetve, táncolva.

Köszönjük Karcsi az együtt töltött évtizedeket!

*Szerző: Albert Kornél,
Szakács Zsuzsanna,
Tóth Tibor*

Vármegyei Védelmi Bizottságok búcsúztatója

2024. október 22-én Ignácz Balázs, a Heves Vármegyei Területi Védelmi Bizottság elnöke Oklevelet adományozott Szilágyi Attila részére, a Heves Vármegyei Területi Védelmi Bizottság tagjaként végzett munkája elismeréséül.

2024. december 4-én Dr. Szabó Sándor, a Nógrád Vármegyei Területi Védelmi Bizottság elnöke, Nógrád vármegye lakossága védelmének érdekében, a védekezési feladatok megvalósításában, a vármegyei rendvédelmi feladatok végrehajtásában, a különleges jogrendi időszakra történő

Fotó: Szilágyi Nikolett

felkészülésben, Nógrád vármegye állampolgárainak védelmi és biztonsági igazgatási felkészítésében való helytállásáért, beosztásában végzett kiemelkedő munkája elismeréseként „Nógrád Vármegye

*Fotó: Heves Vármegyei
védelmi Bizottság*

Védelméért” emlékérmét adományozott Szilágyi Attilának, az igazgatóság volt igazgatójának.

Szerző: Szilágyi Attila

Mikulás a Nemzeti Táncszínházban

2024. december 6-án ünnepi hangulat töltötte meg a Nemzeti Táncszínházat, ahol az Országos Vízügyi Főigazgatóság szervezésében különleges gyerekprogramot tartottak. A „Vackor karácsonya” című előadás nemcsak a kicsik, de a felnőttek szívét is elvarázsolta.

A látványos és színvonalas produkciót követően a gyerekek izgatottan várták a Mikulást, aki megérkezett, hogy személyesen adja át a Mikulás-csomagokat. Az eseményen részt vett a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság, az Országos Vízügyi Főigazgatóság és az Víziterv Environ Kft. is.

Az előadás és a Mikulás ajándékok kiosztása után a szervezők egy hangulatos kakaópartival ked-

veskedtek a résztvevőknek, ahol a gyerekek tovább élvezhették az ünnepi légkört.

Ez az esemény is bizonyította, hogy a közösségi összefogás és az ünnepi hagyományok ápolása mennyire fontos a gyerekek szá-

mára. A rendezvény nagyszerű élményt nyújtott mindenkinek, aki ellátogatott a színházba, ezen a különleges napon.

Szerző: Péter Barbara

Kirándulás Szadáról Gödöllőre

Ebben a negyedévben újra a főváros környékének, pontosabban a Gödöllői-dombságnak természeti szépségeit szeretném az olvasók figyelmébe ajánlani. Tulajdonképpen afféle ismeretlen ismerős ez a táj, hiszen szinte mindenki autózott már az M3-as autópálya Gödöllő és Bag közötti szakaszán hosszabb vagy rövidebb utazásai során, de a sztrádáról jól látszó, hívogató erdőségben talán már kevesebben barangoltunk. Ez a kirándulás egy átlagos nehézségű egynapos gyaloglásnak nevezhető.

A túra Szadán kezdődik, ott is a Szada, Dózsa György út 6. nevű buszmegállónál, ahová kétféleképpen juthatunk el. Az egyik lehetőség, hogy Budapestről, a Stadion buszpályaudvarról utazunk ki ide (közvetlen járással kb. 35 perc). Ha viszont részben autóval szeretnénk utazni, akkor érdemes Gödöllőn, a túra végpontján parkolni, ahonnan szintén távolsági busszal lehet eljutni Szadára.

A megállót elhagyva a busszal azonos irányban indulunk a főúton, majd jobbra fordulunk az első mellékutcán (Csapás utca), ahol a piros háromszög jelzésű turistaútvonal kezdődik. Rögtön az utca bal oldalán találjuk a régi református temetőt, ahol Székely Bertalan síremlékét tekinthetjük meg. Elhagyva az emlékhelyet utunk kitartóan emelkedik, miközben végig a piros háromszög jelzést kell követnünk a dombtetőig. Összesen 2,3 km-t megtéve felérünk a Margita csúcsára, mely a Gödöllői-dombság legmagasabb pontja, tetején egy geodéziai mérőtoronnyal. Innentől a terep valamivel szelídebb lesz. Jelzést váltva, a dombtól lefelé induló sárga sáv turistautat kezdjük el követni, miközben erdőben, lankás terepen

gyaloglunk. Előbb egy nyeregbe érünk, majd áthaladunk egy kevésbé markáns dombtetőn, a Magyalos-tetőn. Miután ezt elhagytuk, figyeljünk, mert a sárga sáv balra tér, de mi válasszuk a tovább, egyenesen induló sárga keresztet. Ezen alig több mint 500 métert megtéve újabb jelzést váltás: jobbra a piros keresztre fordulunk be, melyen lankásan leereszkedünk a dombgerincről, majd a völgyet elérve a piros sáv jelzést követjük. Utóbbin balra fordulunk, majd hamarosan elérjük Babatpuszta épületeit. A XIII. századig itt önálló település állt, mely valószínűleg a tatárjárás során pusztult el. Jóval később, a XVIII. században Grassalkovich Antal építtette az itt álló, ma romos istállókastélyt, tüdőbeteg lányának gyógyítása céljából. A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem birtokában lévő, szebb napokat látott kastélyt csak kívülről láthatjuk.

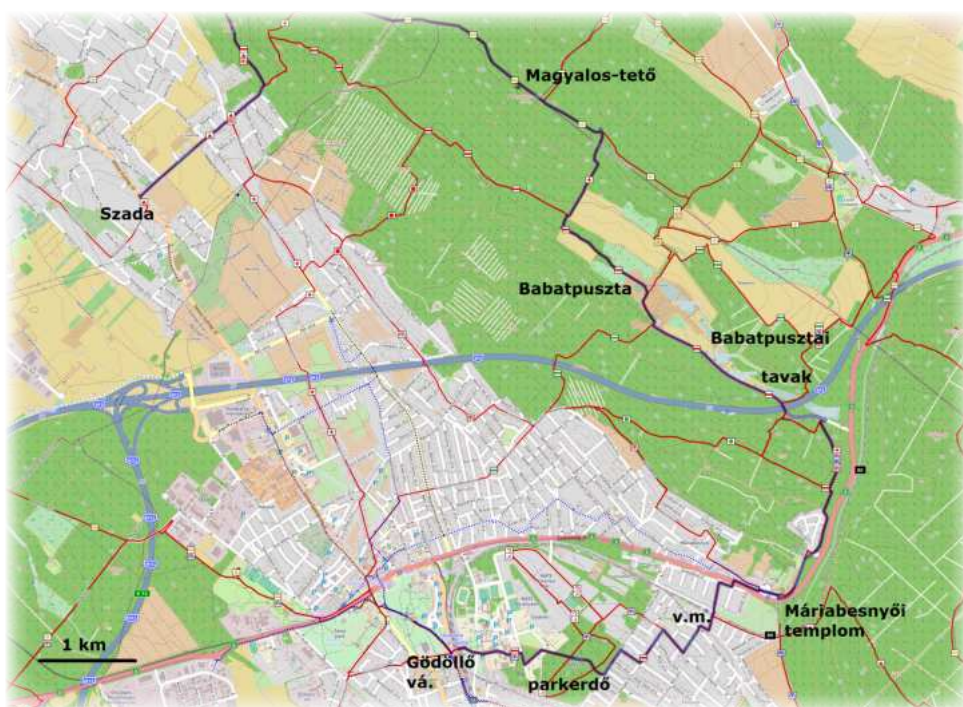
Elhagyva Babatpuszta épületeit aszfaltúton megérkezünk a Babatpusztai-tavakhoz, melyek az M3-as autópályáról is jól láthatók. Érdemes az egyik tó partján letele-

pedni, megpihenni. A keskeny aszfaltcsík átvezet az autópálya alatt, majd az utolsó tó közepe táján fordulunk jobbra, ahonnan először a piros kereszt, majd az abba jobbról becsatlakozó piros sáv jelzéseket kell követnünk. Utóbbi vezet be minket Máriabesnyő szélére, ahol egy lakópark mellett haladunk el. A házak után jobboldalt egy kis temető található, ahol tiszteletünket tehetjük Teleki Pál sírjánál. A sírkertet elhagyva pedig a máriabesnyői kegytemplomhoz érünk.

Innen választhatunk, hogy a máriabesnyői vasúti megállónál vonatra szállva befejezzük a túrát, vagy továbbmegyünk a gödöllői „nagy állomásig”. Ha az utóbbi mellett döntünk, akkor odáig már végig a piros sáv jelzést kell figyelniünk, mely kertes házak között beér az egyetem parkerdejébe, majd az oktatási épületek között vezet egyenesen a vasútállomáshoz.

Ez a kirándulás 17 km hosszú volt, 370 m szintemelkedéssel.

Szerző: Pósch Dániel

Szép vagy Magyarország! Nagy-és Kis-Hárs-Hegy

Egy rövid, ám annál érdekesebb túrát ajánlunk a Budai-hegységben, amelyben van két kilátó, egy miniszurdok fahíddal, egy rejtélyes barlang és sok-sok látnivaló, amiért a gyerekek is szeretni fogják.

A fővárosnak megvan az a kellemes tulajdonsága, hogy el sem kell hagyni, mégis remek túrákat tehetünk a határain belül is. Ha kellemes az idő, egyre többen indulnak el a természetbe és keresnek számunkra megfelelő, de közeli útvonalakat. A Hárs-hegyi kör éppen megfelel egy könnyed hétvégi kiruccanásnak, akár gyerekekkel is, hiszen több kilátót is érintünk, a végén pedig akár a Gyermekvasútra is felszállhatunk. Végigjárjuk a Szépjuhászné – Nagy-Hárs-hegy – Kis-Hárs-hegy – budaszentlőrinci pálos kolostorrom - Szépjuhászné körtúrát!

A csúcs közelében, mielőtt felérünk a hegy tetején álló Kaán Károly-kilátóhoz, egy hangulatos kilátópontot találunk padokkal, asztalokkal, tűzrakó hellyel; remek a kilátás a Pilis lankás vonulataira.

Innen alig 50 méterre magasodik a Nagy-Hárs-hegy (454 m), csúcán a Kaán Károly-kilátó. De mit

lehet tudni a névadóról? A 20. század első felében élt és erdőmérnökként dolgozott. Volt földművelésügyi államtitkár, és nevéhez fűződik az országos erdőgazdálkodás újjászervezése, az Alföld fásítási programja, valamint a korszerű állami természetvédelem megszületése. A kilátótól néhány lépésre elérünk a Bátori-barlang kis szurdoka feletti fahíddal. A barlang nevét a 15. században élt Bátori László, pálos szerzetesről kapta, aki a rend budaszentlőrinci főmonostorából a Nagy-hárs-hegyi barlangba költözött, ahol közel 20 évig remeteként élt. A barlangtól széles, lejtős, kissé sziklás út vezet a Hárs-hegyi-nyeregbe. Innen nem messze, pár száz méter után az út elvezet a Kis-Hárs-hegyen (362 m) álló Makovecz Imre-kilátóhoz. A több, mint hat méteres fatorony nem igazán magasságával, inkább különleges alakjával hívja fel magára a figyelmet. Eredetije 1977-ben épült Makovecz Imre

tervei alapján, aki akkor az erdőgazdaság főmérnöke volt. A torony lépcsői eredetileg vasúti talpfák voltak, amelyeket a 2006-2008-as rekonstrukció során cseréltek le akácrönkökre. 2012. óta viseli tervezője nevét.

A kilátót körülvevő erdei tisztásról visszatérünk a domb aljába, ahonnan balra rátérünk a Mária-utat jelző ösvényre, ami egészen a Szépjuhászné parkolójáig vezet vissza. S ha már itt vagyunk, sétáljunk el a közelben lévő budaszentlőrinci pálos kolostorromokhoz.

A történeti források szerint az egyetlen magyar alapítású rend monostorát a XIV. század elején kezdték el építeni a mai Szépjuhászné-nyeregben, a kolostorról elnevezett, későbbi Budaszentlőrinc, a korábbi Nándor település közelében. A kolostort Károly Róbert, majd Nagy Lajos adományai virágoztatták fel, aki 1381-ben egy itáliai hadjáratáról magával hozta a rend névadója, Remete Szent Pál egy ereklyét is. Ennek különálló kápolnát emeltek.

Végezetül ne hagyjátok ki – mert jól esik megpihenni a kb. 2,5 órás séta után – a kalóriapótlást egy fantasztikus töltött lángossal.

Szerző: Tóth Tibor

Az év végéhez közeledve szeretnénk megköszönni minden kollégánknak az egész éves kitartó munkáját, elkötelezettségét és a közös sikereinkhez való hozzájárulását.

Mindenkinek kívánunk békés, meghitt karácsonyi ünnepeket, valamint sikerekben és egészségben gazdag, boldog új évet!

Mészáros László
igazgató

Órsi János
műszaki igazgatóhelyettes

Dobó Róbert
gazdasági igazgatóhelyettes

Fotópályázat

Az októberi fotópályázatra 9 db alkotás érkezett. A nyertes képek mindegyike a vácrátóti arborétumban készült. A nyertes kép a címlapon látható:

1. Tóth Tibor: Vácrátót 1. (Vácrátót)
2. Tóth Tibor: Vácrátót 2. (Vácrátót)
3. Tóth Tibor: Vácrátót 3. (Vácrátót)

Tóth Tibor: Vácrátót (Vácrátót)

A novemberi fotópályázatra 26 db fénykép érkezett, melyek közül az első három helyezett:

1. Tóth Tibor: Ősz (Vácrátót)
2. Dr. Kovács Péter: Dunai fények (Budapest)
3. Tóth Krisztián: Egy kora reggel az RSD partján (Ráckeve)

Szerző: Péter Barbara

Impresszum

Kiadó:
Mészáros László, igazgató

Szerkesztő, tördelő:
Péter Barbara

Lektorálta:
Jilling Alexa

Szerkesztő bizottság:
Pintér Attila, Gábor Katalin, Garamvölgyi Melinda, Jákói Regina, Jilling Alexa, Laukó Ágnes Mária, Mészáros László, Szász Krisztina, Szoboszlai Zoltán, Taliga Péter Krisztián, Bodrogközi Beáta, Tóth Krisztián, Herbai Ádám, Varga-Zelenák Balázs

Kiadja a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság
(www.kdvvizig.hu)